แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ.2566-2570

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๙ ได้ยกเลิก “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา”และ“แผนพัฒนาสามปี” โดยให้จัดทำ “แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี” แทน โดยให้เริ่มจัดทำ “แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีฉบับแรก เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นต้นไป

“แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับนี้ จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผืออย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลนาบ้านผือ

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

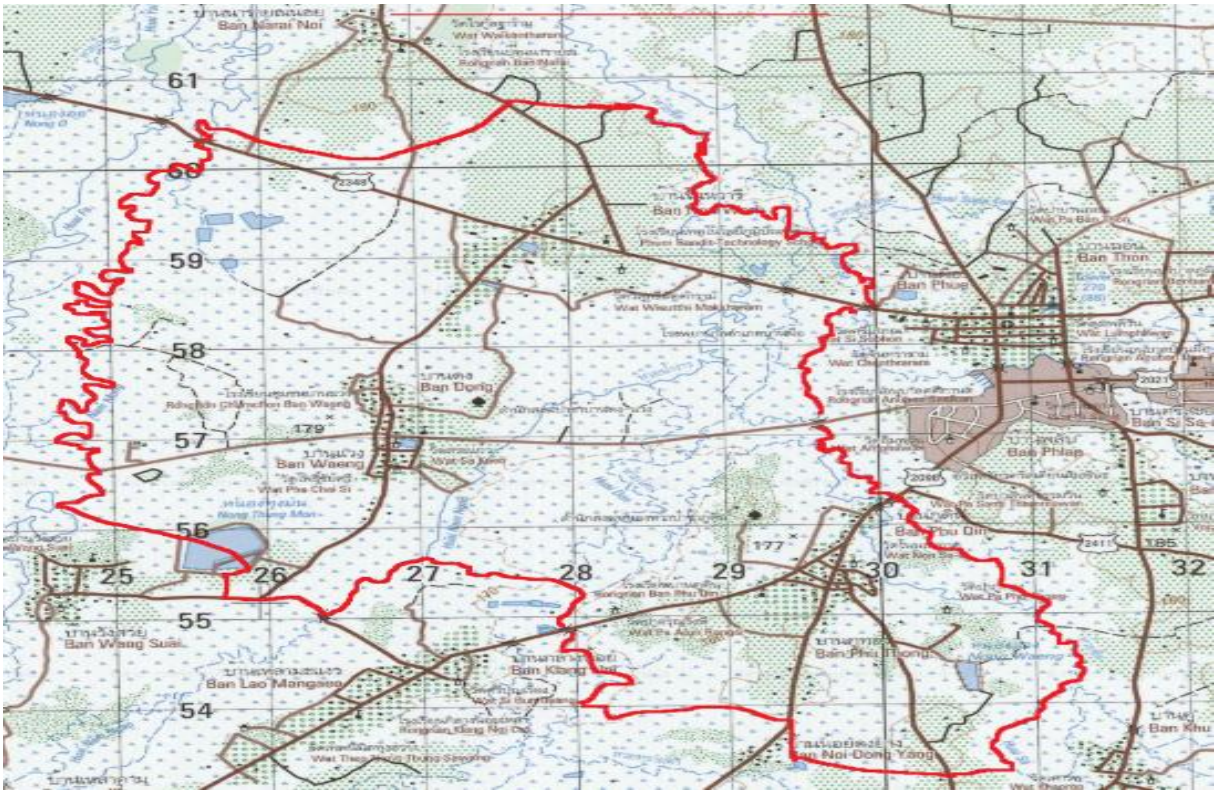
.....

ส่วนที่ ๑ สภาพและข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ห่างจากตัวอำเภอ ๓.๕๐ กิโลเมตร (บ้านพลับ – บ้านแวง) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ มีเนื้อที่ ๓๓ ตารางกิโลเมตร โดยมีเขตพื้นที่ติดต่อและมีอาณาเขตติดกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้.-

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลบ้านค้อ	อำเภอบ้านผือ	จังหวัดอุดรธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลจำปาโมง	อำเภอบ้านผือ	จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลหายโศก	อำเภอบ้านผือ	จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลเมืองพาน	อำเภอบ้านผือ	จังหวัดอุดรธานี

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม แต่ทางทิศเหนือของตำบลเป็นที่ราบสูง มีป่าไม้ประมาณร้อยละ ๓๐

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะภูมิอากาศตำบลบ้านผือ ส่วนมากจะเป็นอากาศร้อนชื้น ซึ่งสามารถแบ่งตามฤดูกาลได้ดังนี้

๑.๓.๑. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึง ปลายตุลาคม ระยะนี้จะได้รับอิทธิพลลมตะวันตกเฉียงใต้ หย่อมความกดอากาศสูงอยู่ที่มหาสมุทรอินเดีย ลมนี้จะพัดความชุ่มชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาปกคลุมประเทศไทยร่องความกดอากาศต่ำ จะเคลื่อนที่จากภาคใต้พาดผ่านมายังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รวมทั้งจังหวัดอุดรธานี ทำให้มีฝนตกชุก เดือนที่มีปริมาณน้ำฝนมากที่สุดได้แก่เดือนสิงหาคม

๑.๓.๒. ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม ถึง กลางเดือนกุมภาพันธ์ ระยะนี้ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ หย่อมความกดอากาศสูงอยู่ที่ประเทศรุสเซีย จีน และได้พัดเอาอากาศหนาวเย็นมาปกคลุมประเทศไทย โดยเฉพาะภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะได้รับอิทธิพลจากลมชนิดนี้มาก ทำให้อากาศหนาวเย็นทั่วไปทั้งจังหวัดอุดรธานี เดือนที่มีอากาศหนาวมากได้แก่ เดือนมกราคม

๑.๓.๓. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงปลายเดือนพฤษภาคม อากาศจะร้อน อบอ้าวทั่วทุกเขตพื้นที่ของจังหวัด เพราะระยะนี้เป็นช่วงปลอดลมมรสุม เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุด คือเดือนเมษายน

๑.๔ ลักษณะของดิน

- ดินจัดอยู่ในพวกดินร่วนปนทราย และหินลูกรัง พื้นที่เป็นคลื่นลูกระนาดเนื้อที่ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการเกษตร ปศุสัตว์ ปลูกไม้เศรษฐกิจโดยเฉพาะการทำนา ทำสวนและพืชผักต่างๆ

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

- แหล่งน้ำที่สำคัญของตำบลบ้านผือ คือ ลำห้วยซีด ลำห้วยงาว และลำน้ำสาขาที่มีความสำคัญที่ใช้ในการเกษตร

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

- พื้นที่บางส่วนของตำบลบ้านผือเป็นพื้นที่ป่าไม้ที่อยู่ในกลุ่มป่าเขือน้ำและป่าหนองใหญ่ แต่มีราษฎรบุกรุกจับจองแผ้วถางเป็นที่ทำกิน มีบางส่วนยังคงรักษาสภาพป่าเอาไว้ โดยเฉพาะในที่สาธารณะ

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ได้จัดตั้งขึ้นตามราชกิจจานุเบกษา เมื่อ วันที่ ๒ มีนาคม ปี พ.ศ.๒๕๓๙ ครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบล หมู่บ้านที่อยู่ในความปกครองทั้งหมด ๖ หมู่บ้านปัจจุบันหมู่บ้านในความปกครองทั้งหมดของตำบลบ้านผือมี ๖ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่	ชื่อ – นามสกุล	ตำแหน่ง	ชื่อหมู่บ้าน
๑๑	นายปัญญา กุลจันทะ	กำนันตำบลบ้านผือ	บ้านภูทอง
๕	นางจำเนียร พรมกูล	ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านภูดิน
๖	นางหยดย้อย เหลาแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านแวง
๗	นายคำเพียร ใจบุญ	ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านดง
๙	นายทองหลาง ใจบุญ	ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านโนนวารี
๑๓	นายยุทธพร ชัยภูมี	ผู้ใหญ่บ้าน	บ้านดงสำราญ

๒.๒ การเลือกตั้ง

- องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือแบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๖ เขต ดังนี้

เขตที่	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
๑	๕	บ้านภูดิน
๒	๖	บ้านแวง
๓	๗	บ้านดง
๔	๙	บ้านโนนวารี
๕	๑๑	บ้านภูทอง
๖	๑๓	บ้านดงสำราญ

ประชาชนในเขตตำบลบ้านผือส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองานองค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาตำบล ประชุมประชาคมการแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

๓.ประชากร

- ตำบลบ้านผือ มีประชากรทั้งสิ้น รวม **๔,๙๐๓** คน ซึ่งแสดงออกเป็นรายละเอียดได้ดังนี้.-

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	พื้นที่ (ไร่)
		ชาย	หญิง	รวม		
๕	บ้านภูดิน	**๓๘๐**	**๓๖๑**	**๗๔๑**	**๒๔๓**	
๖	บ้านแวง	**๕๖๙**	**๕๕๑**	**๑,๑๒๐**	**๒๙๕**	
๗	บ้านดง	**๔๐๗**	**๔๓๓**	**๘๔๐**	**๒๔๖**	
๙	บ้านโนนวารี	**๓๕๗**	**๓๔๕**	**๗๐๒**	**๒๙๒**	
๑๑	บ้านภูทอง	**๓๙๙**	**๔๐๕**	**๘๐๔**	**๒๖๒**	
๑๓	บ้านดงสำราญ	**๓๕๘**	**๓๓๘**	**๖๙๖**	**๒๐๙**	
รวม		**๒,๔๗๐**	**๒,๔๓๓**	**๔,๙๐๓**	**๑,๕๔๗**	

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๒ แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง
- โรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน ๑ แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๖ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

-	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	-	แห่ง
-	อัตราการใช้ส้วมราดน้ำ	๑๐๐	%
-	ผู้พิการในชุมชน	๖๓	คน
-	อัตราการเกิด	๑๕.๕	คน
-	อัตราการตาย	๗.๘	คน
-	อายุไขเฉลี่ยชาย	๖๒.๗๕	คน
-	อายุไขเฉลี่ยหญิง	๖๑.๔๐	คน

๔.๓ อาชญากรรม เหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นมีเพียงเล็กน้อย และมีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนครัวเรือนที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุ่นแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด ปัญหายาเสพติดในเขตตำบลบ้านผือ ได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของทางราชการที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- มีการสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนที่ช่วยตนเองไม่ได้ให้สามารถช่วยตนเองได้

- มีการแก้ไขปัญหาสังคม เป็นการแก้ไขปัญหาสังคมให้ลดน้อยหรือหมดไป เช่น ปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคนพิการ ปัญหาการ ขาดแคลนบริการและสวัสดิการในสังคมชนบทปัญหาครอบครัว เป็นต้น

- มีการพัฒนาสังคม หมายถึง การพัฒนาคนเพื่อให้ช่วยพัฒนาสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าสามารถช่วยเหลือพึ่งพาตนเองได้

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม การคมนาคม (แสดงจำนวนและสภาพทางคมนาคมทางบก)

- ถนน คสล. จำนวน ๑๒ สาย
- ถนนลาดยาง จำนวน ๖ สาย
- ถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓๔๘ สายบ้านผือ – น้ำโสม
- ถนนลาดยาง (กรมทางหลวงชนบท) บ้านพลับ – บ้านแวง ระยะทาง ๒.๘๓๑ กิโลเมตร
- ถนนลาดยาง (กรมทางหลวงชนบท) บ้านโนนวารี – บ้านวังสวย ระยะทาง ๓.๕๐ กิโลเมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

มีทั้งหมดจำนวน ๖ หมู่บ้าน โดยได้รับผิดชอบและดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อุดรธานี สาขาบ้านผือ

๕.๓ การประปา

- ปัจจุบันการประปาภายในเขตตำบลบ้านผือ รับผิดชอบและดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ จำนวน ๕ หมู่บ้าน และมีการดำเนินการเองเป็นประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

ในเขตตำบลบ้านผือ มีการสื่อสารที่สำคัญได้แก่ ทางโทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์เคลื่อนที่และมีเครือข่ายของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ AIS, DTAC, True

- จุดบริการอินเตอร์เน็ตตำบล จำนวน ๑ แห่ง

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์บ้านผือ ตั้งอยู่ ตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ไปทางทิศตะวันออก ประมาณ ๓.๕๐ กิโลเมตร

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ในปัจจุบันประชากรในเขตตำบลบ้านผือส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทางการเกษตรผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวน นอกจากนี้ ยังประกอบอำชีพเลี้ยงสัตว์ ค้าขายและรับจ้างทั่วไป

๖.๒ การประมง

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน	๖๘	ราย	มีโคเนื้อ	๑,๒๙๖ ตัว
- เกษตรกรผู้เลี้ยงกระบือ	จำนวน	๑๐๓	ราย	มีกระบือ	๘๖๖ ตัว
- เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร	จำนวน	๕๙	ราย	มีสุกร	๑,๕๒๕ ตัว

๖.๔ การบริการ

โรงแรม/รีสอร์ท	๑	แห่ง
ร้านอาหาร	๒	แห่ง
โรงภาพยนตร์	-	แห่ง

สถานีขนส่ง	-	แห่ง
ร้านเกมส์	-	แห่ง
หอพัก	๒	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว ในตำบลบ้านผือมีแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น วัดหลวงพ่อนาคและการจัดงานประเพณี หรือกิจกรรมต่างๆ **เป็นต้น**

๖.๖ อุตสาหกรรม

- จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก โรงสีข้าว(ครัวเรือน) ๑๐ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ร้านขายสินค้าเบ็ดเตล็ด	จำนวน	๒๑	แห่ง
ปั๊มน้ำมันขนาดเล็ก	จำนวน	๑	แห่ง

กลุ่มอาชีพ

กลุ่มทำขนมข้าวแต๋น OTOP
กลุ่มทอผ้าพื้นเมือง

๖.๘ แรงงาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ทั้งหมดจำนวน ๖ หมู่บ้าน ชุมชนประกอบด้วย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
๕	บ้านภูดิน
๖	บ้านแวง
๗	บ้านดง
๙	บ้านโนนวารี
๑๑	บ้านภูทอง
๑๓	บ้านดงสำราญ

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ในปัจจุบันประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือส่วนใหญ่ประกอบอำชีพทางการเกษตร ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวน พืชที่สำคัญส่วนใหญ่ ได้แก่ มัน สำปะหลัง ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อย มัน เป็นต้น

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

มีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร ได้แก่ ลำน้ำ (ลำห้วยซีด,ลำห้วยงาว,ลำห้วยโมง,ลำห้วยกุด,ลำห้วยคอกช้างไห้ จำนวน ๕ สาย)

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกินน้ำใช้

ปัจจุบันการประปาภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ รับผิดชอบและดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ และประปาหมู่บ้าน

๘.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตตำบลบ้านผือ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนสถานในเขตตำบลบ้านผือ คือ วัดและสำนักสงฆ์ ได้แก่

- วัด / สำนักสงฆ์ จำนวน ๗ แห่ง
- บ้านภูดิน หมู่ที่ ๕ ได้แก่ วัดโนนสะอาด
- บ้านแวง หมู่ที่ ๖ ได้แก่ วัดโพธิ์ชัยศรี
- บ้านดง หมู่ที่ ๗ ได้แก่ วัดสระแก้ว
- บ้านโนนวารี หมู่ที่ ๙ ได้แก่ วัดวิสุทธิมัคคาราม
- บ้านภูทอง หมู่ที่ ๑๑ ได้แก่ วัดป่าภูทอง
- บ้านดงสำราญ หมู่ที่ ๑๓ ได้แก่ วัดป่าช้า

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรม ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดีงาม ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นประจำทุกปี ดังนี้

วัน/เดือน	วันสำคัญและความสำคัญ	กิจกรรมหลัก	หมายเหตุ
๑ มกราคม	• วันขึ้นปีใหม่ - เป็นการเริ่มต้นศักราชใหม่ตามแบบตะวันตก และประเพณีที่ปฏิบัติตามกันมา	• จัดพิธีทำบุญตักบาตร • บายศรีสู่ขวัญผูกข้อต่อแขนเพื่อรับสิ่งใหม่ ๆ • เฉลิมฉลองตามอัธยาศัย • ขอพรจากญาติผู้ใหญ่ที่ตนเคารพ	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓	• วันมาฆบูชา - เป็นวันที่พระพุทธเจ้าประกาศโอวาทปาฏิโมกข์	• ทำบุญตักบาตร • ปฏิบัติธรรม รักษาศีล ฟังพระเทศ เพื่อเป็นพุทธบูชา	ทุกหมู่บ้าน ชุมชน
เดือน ๔	• บุญเดือนสี่ หรือบุญมหาชาติ - เป็นประเพณีทำบุญของคนไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	• ทำบุญตักบาตร • มีมหรสพตลอดคืนเพื่อเฉลิมฉลอง • ถวายเครื่องไทยทานที่วัดและฟังเทศน์ เกี่ยวกับพระเวสสันดรชาดก	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน
๑๓-๑๕ เมษายน	• เทศกาลสงกรานต์ -เป็นเทศกาลขึ้นปีใหม่ของคนไทย	• ทำบุญตักบาตร • สรงน้ำพระสงฆ์ • รดน้ำขอพรจากผู้สูงอายุหรือญาติผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน และ ๑๒ เมษายนของทุกปี. ณ บริ เวณลานอบต.บ้านผือ

	• วันผู้สูงอายุและวันครอบครัว		
วัน/เดือน	**วันสำคัญและความสำคัญ**	**กิจกรรมหลัก**	**หมายเหตุ**
เดือน ๖ ของทุกปี	• บุญบั้งไฟ - เป็นประเพณีบุญบั้งไฟเพื่อจุดบูชาพระยาแถนเพื่อให้ฝนตกตามฤดูกาล	• ทำบุญตักบาตร • แห่บั้งไฟรอบหมู่บ้าน มีขบวนฟ้อนรำ และการละเล่นต่าง ๆ • ประกวดการประดับตกแต่งบั้งไฟที่สวยงามขบวนแห่ต่าง ๆ	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน และขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๗
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖	• วันวิสาขบูชา - เป็นวันที่พระพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้และปรินิพพานที่เวียนมาตรงกันแต่ต่างปีอย่างน่าอัศจรรย์ - เป็นวันสำคัญของโลกที่สหประชาชาติรับรอง	• ทำบุญตักบาตร • ปฏิบัติธรรม รักษาศีล ฟังพระเทศเพื่อเป็นพุทธบูชา • เวียนเทียน	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน
ขึ้น ๑๕ เดือน ๘	• วันอาสาฬหบูชา - เป็นวันที่พระพุทธเจ้าแสดงปฐมเทศนาและมีพระสงฆ์เกิดขึ้นครั้งแรก	• ทำบุญตักบาตร • ปฏิบัติธรรม รักษาศีล ฟังพระเทศเพื่อเป็นพุทธบูชา • เวียนเทียน	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘	• วันเข้าพรรษา - เป็นวันที่พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้พระสงฆ์จำพรรษา ณ วัดแห่งเดียวตลอด ๓ เดือน และเพื่อศึกษาพระธรรมวินัย	• ทำบุญตักบาตร • ถวายผ้าอาบน้ำฝนแด่พระสงฆ์ • ร่วมประเพณีแห่เทียนพรรษา • อธิฐานจิตงดเหล้าเข้าพรรษา	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐	• บุญข้าวสาก - ประเพณีการถวายข้าวกระยาสารทตามประเพณีของประชาชนภาคตะวันเฉียงเหนือ และเป็นการแสดงถึงความกตัญญูกตเวทีต่อบรรพบุรุษที่ล่วงลับไป	• ทำบุญตักบาตร • ถวายข้าวกระยาสารทแด่พระสงฆ์ • อุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไป	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑	• วันออกพรรษา - เป็นวันที่พระพุทธเจ้าอนุญาตให้พระสงฆ์ที่จำพรรษาครบ ๓ เดือนทำพิธีปวารณาหรือการกล่าวตักเตือนกันด้วยจิตเมตตา	• ทำบุญตักบาตร • ปฏิบัติธรรม • เวียนเทียน	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน

วัน/เดือน	วันสำคัญและความสำคัญ	กิจกรรมหลัก	หมายเหตุ
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒	• บุญทอดกฐิน - เป็นที่พระพุทธเจ้าอนุญาตให้พระสงฆ์ที่อยู่จำพรรษาครบ ๓ เดือน ทำการรับผ้ากฐินที่ทายก ทายิกานำมาถวาย	• ทำบุญตักบาตร • เฉลิมฉลององค์กฐินที่จะนำไปถวายพระที่วัด มีมรสพสมโภชน์องค์กฐิน	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน
ขึ้น ๑๕ เดือน ๑๒	• วันลอยกระทง - เป็นวันขอขมาต่อน้ำหรือพระคงคา	• จัดงานลอยกระทง ประทีปโคมไฟ • จัดประกวดกระทงที่ประดับตกแต่งสวยงามประเภทต่าง ๆ • ประกวดนางนพมาศ	ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ได้แก่ ข้าวแต๋น ,ข้าวโป่ง ส่วนภาษาถิ่นเป็นภาษาอีสาน

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ส่วนใหญ่เป็นเครื่องจักรสาน และจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เช่น เครื่องจักรสาน ข้าวแต๋น ข้าวโป่ง

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ได้แก่ (ลำห้วยซีด,ลำห้วยงาว,ลำห้วยโมง,ลำห้วยกุด,ลำห้วยคอกช้างไห้ จำนวน ๕ สาย เป็นต้น

- แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ (ลำห้วยซีด,ลำห้วยงาว,ลำห้วยโมง,ลำห้วยกุด,ลำห้วยคอกช้างไห้ จำนวน ๕ สาย
- บึง,หนองน้ำสาธารณะ จำนวน ๙ แห่ง

- แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย ๕ แห่ง ประกอบด้วยบ้านภูดิน ๒ แห่ง บ้านดง ๒ แห่ง และบ้านโนนวารี ๑ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น จำนวน ๓๓๘ แห่ง
- บ่อน้ำโยก จำนวน ๕ แห่ง
- น้ำประปา จำนวน ๖ แห่ง

๙.๒ ป่าไม้

พื้นที่บางส่วนของตำบลบ้านผือเป็นพื้นที่ป่าไม้ประมาณ ๑๒,๙๙๘ ไร่ มีลักษณะเป็นป่าโปร่งอยู่ตามบริเวณหัวไร่ ปลายนา และป่าสาธารณประโยชน์ ปัจจุบันได้มีการปลูกป่าเชิงอนุรักษ์ในที่สาธารณะ

๙.๓ ภูเขา

เขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือไม่มีพื้นที่ภูเขา ลักษณะเป็นพื้นที่ราบ

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ยังเป็นพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงยังไม่มีการประกอบกิจกรรมอันใดในพื้นที่ที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากนัก นอกจากเรื่องปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาอ้อย ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตได้

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนระดับมหภาค

๑.๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

๑.๑.๑ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชนชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถสร้างรายได้จากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่มีเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา การฟื้นฟู

ฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อวิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์ การผลิตและการบริภาคโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวมโดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของปะเทศ

๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๑.๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”**และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนากลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ ประเทศเพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนา ให้เป็นคนดี คนเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ“รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้ง ไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑.๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการ

พัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรงควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคมและองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑.๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่ง มีเป้าหมายพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑)“ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายรวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้สอดรับกับบริบท เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน”เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมขนส่งโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓)“สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต”ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างพื้นฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑.๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีคนเก่งและมีคุณภาพโดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทย มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑.๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อนโดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อส่วนรวมการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชนและสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑.๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโต

ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑.๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก"ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน" โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นการนำดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑.๒.๑ ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้น มากขึ้น สังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดนการพัฒนาเทคโนโลยีจะมี การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ อย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านและจะเป็นอุปสรรค ต่อการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้นมากแต่ประเทศไทยมีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ แรงงานส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูงที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนาโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้ขาดแคลนแรงงาน จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และโครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ร่อยหรอเสื่อมโทรม อย่างรวดเร็วซึ่งเป็นทั้งต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบร้ายแรงต่อคุณภาพชีวิตประชาชนในขณะที่การบริหารจัดการภาครัฐยังด้อยประสิทธิภาพขาดความโปร่งใส และมีปัญหาคอรัปชั่นเป็นวงกว้าง จึงส่งผลให้การผลักดันขับเคลื่อนการพัฒนาไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เต็มที่บางภาคส่วนของสังคมจึงยังถูกทิ้งอยู่ข้างหลัง ท่ามกลางปัญหาท้าทายหลากหลายที่เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาวดังกล่าว ก็เป็นที่ตระหนักร่วมกันในทุกภาคส่วนว่าการจะพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในระยะยาวได้นั้น ประเทศต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน เชิงยุทธศาสตร์ ในทุกด้าน ได้แก่ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กับการเร่งยกระดับทักษะฝีมือแรงงานกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานและกลุ่มที่อยู่ในตลาดแรงงานในปัจจุบันให้สอดคล้องกับสาขาการผลิตและบริการ

เป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีรวมถึงการพัฒนาคนในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่สามารถบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นสภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตได้อย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุนมนุษย์จากการยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึงในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งต้องส่งเสริมบทบาท สถาบันทางสังคมในการกล่อมเกลาสร้างคนดี มีวินัย มีค่านิยมที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนั้นในช่วงเวลาต่อจากนี้ไปการพัฒนาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่และเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองต่างๆ ให้สูงขึ้นภายใต้การใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะการใช้ที่ดิน การจัดระเบียบผังเมืองและความปลอดภัยตามเกณฑ์เมืองน่าอยู่ที่เหมาะสมเพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึงและเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจและรายได้จาก พื้นที่เศรษฐกิจใหม่มากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมไทยลง และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันจากการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ทั้งตอนในและตามแนวจุดชายแดนหลัก

นอกจากนั้น ๕ ปี ต่อจากนี้ไปนับว่าเป็นช่วงจังหวะเวลาสำคัญที่ประเทศไทยยังจะต้องผลักดันให้การค้าการลงทุนระหว่างประเทศขยายตัวต่อเนื่องและเป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญควบคู่ไปกับการส่งเสริมลงทุนและเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยยังมีความจำเป็นที่จะต้องทำความตกลงด้านการค้าและการลงทุนและการร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อการพัฒนาให้ขยายวงกว้างขึ้นทั้งในรูปของความตกลงทวิภาคี กรอบพหุภาคีต่างๆ ควบคู่กับการผลักดันให้ความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมทั้งการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการส่งเสริมการลงทุนของไทยในภูมิภาค กรอบแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกระดับดังกล่าวจะเป็นประตูแห่งโอกาสของประเทศไทยในการใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่และสามารถจะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค ดังนั้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันระหว่างประเทศมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้านในขณะเดียวกันก็ต้องเตรียมความพร้อมเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกของภูมิภาคเอเชียแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัด และเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ และนับว่าเป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยจะต้องดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการสร้างสังคมผู้ประกอบการและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศอย่างจริงจังเพื่อสร้างผลตอบแทนจากทุนและศักยภาพทางธุรกิจ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม และในอาเซียน ความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาสำคัญสำหรับประเทศไทยในช่วงต่อจากนี้ไปเป็นความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนทางเศรษฐกิจความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทางสังคม สิ่งแวดล้อม และความร่วมมือด้านความมั่นคงในมิติต่างๆ ในทุกกรอบความร่วมมือทั้งระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระดับโลกทั้งการผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากกรอบความร่วมมือทวิภาคีและ พหุภาคีที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันและการทำข้อตกลงใหม่ๆ ในระยะต่อไปภายใต้แนวคิดการค้าเสรีและการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนการพัฒนานอกอาเซียน ทั้งนี้ โดยส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในทุกด้านให้เป็นบทบาทที่สร้างสรรค์ของประเทศไทยและการสนับสนุนการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำใน อนุภูมิภาคและในภูมิภาค การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการ

นำกฎเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติและมาตรฐานสากลทั้งในด้านคุณภาพสินค้าและบริการ สิทธิแรงงาน ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความโปร่งใส และอื่นๆ มาเป็น แนวปฏิบัติและบังคับใช้สำหรับประเทศไทย

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศไทยในทุกด้านดังกล่าว ท่ามกลางแนวโน้มโลกที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และประเทศต่างๆ กำลังเร่งพัฒนานวัตกรรมและนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลิตภาพการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ในสนามแข่งขันของโลกและการใช้ในกายกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่จะต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ให้เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพการพัฒนาทุนมนุษย์ และการปฏิรูปให้การบริหารจัดการ มีประสิทธิภาพโปร่งใส และมีความรับผิดชอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและระบบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยที่แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีรูปแบบการดำเนินธุรกิจและการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคนและการพัฒนาต่อยอด รวมถึงการใช้นวัตกรรมสำหรับการพัฒนาสินค้าและบริการทั้งในระดับพื้นบ้านจนถึงระดับสูงซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนใน วงกว้าง ดังนั้น การพัฒนาในช่วง ๕ ปี ต่อจากนี้ไปจะเป็นช่วงที่มุ่งเน้นการพัฒนาบนฐานภูมิปัญญาที่เกิดจากการใช้ความรู้และทักษะ การใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและการพัฒนานวัตกรรมนำมาใช้ในทุกด้านของการพัฒนา การพัฒนามีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขยายและสร้างฐานรายได้ใหม่ที่ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้นควบคู่ไปกับการต่อยอดฐานรายได้เดิม สังคมไทยมีคุณภาพและมีความเป็นธรรมโดยมีที่ยืนสำหรับทุกคนในสังคมและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และเป็นการพัฒนา ที่เกิดจากการผนึกกำลังในการผลักดันขับเคลื่อนร่วมกันของทุกภาคส่วน (Thailand ๔.๐)

ทั้งนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้แนวคิดและแนวทางดังกล่าวข้างต้นเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ตามเป้าหมายในช่วงระยะเวลาต่างๆ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารราชการแผ่นดินสำคัญ ๆ การปรับเปลี่ยนกฎหมายและกฎระเบียบในหลายด้าน รวมถึงการปรับการบริหารจัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกระดับ ปลอดคอร์รัปชั่น และปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนไทยในทุกภาคส่วนให้มีค่านิยมที่ดีงามมีวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงโดยยึด หลักการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และด้วยสภาพปัญหาที่เรื้อรังและเชื่อมโยงกันซับซ้อนในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกประเทศที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยมากขึ้น การพัฒนาเชิงรุกเพื่อเสริมจุดแข็งและการแก้ปัญหาจุดอ่อนดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลได้อย่างจริงจังนั้นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่สำหรับประเทศไทยที่มีแผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวเป็นกรอบแนวทางที่จะกำกับทิศทาง ดังนั้น ภาคส่วนต่างๆ ในสังคมไทยจึงมีความตระหนักร่วมกันว่าประเทศไทยจำเป็นต้องมีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นแผนแม่บทที่กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศในระยะยาว ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐- ๒๕๗๙) โดยวางแนวทางการพัฒนาหลักที่ต้องดำเนินการภายใต้ทุกรัฐบาลอย่างต่อเนื่องเพื่อจะบรรลุเป้าหมายอนาคตของประเทศที่วางไว้ โดยที่แผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวจะเป็นกรอบที่ช่วยกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ มีบูรณาการกัน แผนพัฒนาและแผนเฉพาะด้านในระดับต่างๆ มีความเชื่อมโยงเป็นลำดับ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกันภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และการกำหนดเป้าหมายในระยะยาวที่ชัดเจนส่งผลให้ต้องมีความต่อเนื่องในการแก้ปัญหารากเหง้าและการพัฒนาพื้นฐานให้แข็งแกร่ง รวมทั้งต้องมีปรับระบบการติดตามและประเมินผลให้สามารถกำกับให้เกิดความเชื่อมโยงจำกระดับยุทธศาสตร์สู่การจัดสรรงบประมาณและการดำเนินงานในระดับปฏิบัติที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่เป็นผลผลิต ผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ในที่สุด

การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็น ๕ ปี แรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติโดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปี พร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้โดยมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญที่สุดที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกที่ขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกตามลำดับต่าง ๆ และกลไกเสริมอื่น ๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน ๕ ปี แรกอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ ๕ ปีนั้น ได้พิจารณา และวิเคราะห์ถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน ๓ แผน จวบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๕ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๗๕ - ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาก็จะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี ๒๕๗๙ ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อๆ ไปก็จะกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน ๕ ปีแรกของช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ผ่านไป

๑.๒.๒ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนา ฯ ดังนี้

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผลมีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดี มีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมเป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรม

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคมมีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี”มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลาง พหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ

ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจด้อยกว่า

๔. ยึด "เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙" ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นการยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ "เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนา ที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตมีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณมีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทุนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ"

๕. ยึด"หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม" แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้นโดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ ภูมิปัญญาและพัฒนานวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลางการสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาลและความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยึด "หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว" จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและ ส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนและการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่าน ๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติและการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้

เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญ ในด้านต่าง ๆ

๑.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม

๑.๒ เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดารงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑

๑.๓ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต

๑.๔ เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เพิ่มขึ้น

๒.๑.๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น

๒.๑.๓ คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

๒.๑.๔ คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น

๒.๑.๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ คดีอาญามีสัดส่วนลดลง

๒.๒.๓ เด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

๒.๒.๔ คะแนน IQ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๒.๕ เด็กร้อยละ ๗๐ มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๒.๖ จำนวนผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี

๒.๒.๗ ผู้ที่ได้รับการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือ แรงงานแห่งชาติเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจับจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น

๒.๒.๙ การมีงานทำของผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ – ๖๙ ปี) เพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๐ ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐

๒.๒.๑๑ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๒ การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๕

๒.๒.๑๓ จำนวนแรงงานที่ขอเทียบโอนประสบการณ์และความรู้เพื่อขอรับวุฒิ ปวช. และ ปวส. เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๒.๒.๑๔ ประชากรอายุ ๑๕ – ๗๙ ปีมีภาวะน้ำหนักเกินลดลง

๒.๒.๑๕ การตายจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๘ คน ต่อประชากรแสนคน

๒.๒.๑๖ ประชาชนเล่นกีฬาและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๗ อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคนลดลง

๒.๒.๑๘ การคลอดในผู้หญิงกลุ่มอายุ ๑๕ – ๑๙ ปี ลดลง

๒.๒.๑๙ รายจ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๒.๒.๒๐ ผู้สูงอายุที่อาศัยในบ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นร้อยละ ๒๐

๒.๒.๒๑ ดัชนีครอบครัวอบอุ่นอยู่ในระดับดีขึ้น

๒.๒.๒๒ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติตามหลักคำสอนทางศาสนาเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒๓ ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่ม

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์

๓.๑.๑ ส่งเสริมการเลี้ยงดูในครอบครัวที่เน้นการฝึกเด็กให้รู้จักการพึ่งพาตัวเอง มีความซื่อสัตย์ มีวินัย มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะของกิจกรรมที่เป็นวิถีชีวิตประจำวัน

๓.๑.๒ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ

๓.๑.๓ ปรับรูปแบบการเผยแพร่ศาสนาให้ชี้แนะแนวปฏิบัติการดำรงชีวิตตามหลักธรรมคำสอนที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้จริง

๓.๑.๔ สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์การจัดระเบียบทางสังคม การกำหนดบทลงโทษทางสังคม

๓.๑.๕ จัดสรรเวลาและพื้นที่ออกอากาศให้แก่สื่อสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันดีในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากที่สุด

๓.๑.๖ หล่อหลอมวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ให้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของคนในสังคมไทย อาทิ การตรงต่อเวลา การเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง การทำงานเป็นทีม

๓.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๓.๒.๑ ส่งเสริมความรู้อนามัยแม่และเด็กแก่พ่อแม่ กำหนดมาตรการสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน พัฒนาหลักสูตร บุคลากร สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพ สนับสนุนสื่อให้เสนอความรู้ในการเลี้ยงดูเด็ก ผลักดันกฎหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๓.๒.๒ ปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงสอดคล้องกับพัฒนาการสมองแต่ละช่วงวัย สร้างแรงจูงใจให้เด็กเข้าสู่การศึกษาในระบบทวิภาคีและสหกิจศึกษา

๓.๒.๓ พัฒนาศูนย์ฝึกอบรมสมรรถนะแรงงานที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงาน เร่งพัฒนาระบบบริหารจัดการข้อมูลความต้องการและการผลิตกำลังคน จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลและให้คำปรึกษาในการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่

และอาชีพอิสระส่งเสริมให้สถานประกอบการกำหนดมาตรการการออมที่จูงใจแก่แรงงาน

๓.๒.๔ จัดทำหลักสูตรพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุวัยต้น ใช้มาตรการทางการเงินและการคลังให้มีการจ้างงานผู้สูงอายุ บริการข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสในการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในชุมชน

๓.๓ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันโดยเฉพาะในสถานศึกษาขนาดเล็กให้เหมาะสมตามความจำเป็นของพื้นที่ และแนวโน้มการลดลงของประชากรวัยเด็ก

๓.๓.๒ ปรับปรุงหลักสูตรครูที่เน้นสมรรถนะ ปรับระบบค่าตอบแทน และการประเมิน วิทยฐานะทางวิชาชีพ

๓.๓.๓ พัฒนาระบบตรวจสอบและประเมินคุณภาพมาตรฐานที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียน

๓.๓.๔ ส่งเสริมมาตรการสร้างแรงจูงใจ/สร้างความรู้ความเข้าใจให้สถานประกอบการขนาดกลางที่มีศักยภาพเข้าร่วมระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษา

๓.๓.๕ ขยายผลความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษา อุดมศึกษา ภาคเอกชนและผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศพัฒนาสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสู่ความเป็นเลิศ

๓.๓.๖ จัดทำสื่อการเรียนรู้ที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสามารถใช้งานผ่านระบบอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ให้เอื้อต่อคนทุกกลุ่มเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ทั่วถึง

๓.๓.๗ ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

๓.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

๓.๔.๑ พัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพ มีจิตสำนึกสุขภาพที่ดี สามารถคัดกรองพฤติกรรมสุขภาพด้วยตนเอง และการกำกับควบคุมการเผยแพร่ชุดข้อมูลสุขภาพที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓.๔.๒ ส่งเสริมการออกกำลังกาย/โภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย สนับสนุนให้ชุมชนจัดพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

๓.๔.๓ ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมาย/ภาษีในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดในผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ การมีนวัตกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ

๓.๔.๔ ผลักดันกลไกการประเมินผลกระทบสุขภาพในการจัดทำนโยบายสาธารณะตามแนวคิด “ทุกนโยบายห่วงใยสุขภาพ”

๓.๔.๕ ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนผ่านการสื่อสาธารณะที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายพัฒนากลไกบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนน

๓.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ

๓.๕.๑ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในแต่ละ เขตบริการสุขภาพ เชื่อมโยงการให้บริการปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และตติยภูมิเข้าด้วยกัน

๓.๕.๒ พัฒนารูปแบบระบบการเงินการคลังให้มีการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกันทั้งภาครัฐและผู้ใช้บริการตามเศรษฐานที่ไม่กีดกันการเข้าถึงบริการสุขภาพที่จำเป็นของกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

๓.๕.๓ พัฒนาระบบประกันสุขภาพของแรงงานต่างชาติและนักท่องเที่ยว

๓.๕.๔ บูรณาการระบบข้อมูลสารสนเทศของแต่ละระบบหลักประกันทั้งเรื่องสิทธิประโยชน์ การใช้บริการ งบประมาณการเบิกจ่าย และการติดตามประเมินผล

๓.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

๓.๖.๑ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุ

๓.๖.๒ พัฒนาให้มีระบบการดูแลระยะกลางที่จะรองรับผู้ที่ต้องการการพักฟื้นก่อนกลับบ้านและส่งเสริมธุรกิจบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง

๓.๖.๓ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุและเทคโนโลยีทางการแพทย์ในการฟื้นฟูและส่งเสริมสุขภาพ

๓.๖.๔ พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ โดยเฉพาะการปรับสภาพแวดล้อม ระบบขนส่งสาธารณะ อาคารสถานที่ และที่อยู่อาศัยให้เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ

๓.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

๓.๗.๑ สร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอาทิ การใช้สื่อเพื่อสร้างเสริมคุณค่าของครอบครัว และพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้สมาชิกได้ติดต่อสื่อสารกัน

๓.๗.๒ กำหนดมาตรการให้ครอบครัวที่เปราะบางสามารถดูแลสมาชิกได้ อาทิ การเข้าถึงบริการภาครัฐ และการให้ผู้สูงอายุหรือผู้มีประสบการณ์สาขาวิชาชีพต่างๆ ในชุมชนร่วมเป็นผู้ดูแลสมาชิก

๓.๗.๓ ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้รวมทั้งร่วมกับชุมชนในการวิจัยเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาพื้นที่

๓.๗.๔ ส่งเสริมผู้เผยแผ่ศาสนาให้ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามคำสอนของศาสนาและเร่งฟื้นศรัทธาให้สถาบันศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจและที่ยึดเหนี่ยวของคนในสังคม

๓.๗.๕ สนับสนุนให้ผู้ผลิตสื่อนำเสนอข้อมูลบนหลักจรรยาบรรณสื่อมวลชนและสร้างกระแส เชิงบวกแก่สังคม

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๑.๒ เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง

๑.๓ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

๒.๑.๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

๒.๑.๓ เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๕ ต่อปี

๒.๒.๒ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini coefficient) ด้านรายได้ลดลงเหลือ ๐.๔๑ เมื่อสิ้นสุดแผน

๒.๒.๓ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้น

๒.๒.๔ สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ ๖.๕ ณ สิ้นแผนฯ

๒.๒.๕ สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนที่สุดลดลง

๒.๒.๖ อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ ๙๐ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมและระหว่างพื้นที่

๒.๒.๗ สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้น และความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่และภูมิภาคลดลง

๒.๒.๘ สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐) และที่เข้าร่วมกองทุนการออมแห่งชาติต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

๒.๒.๙ ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่ลดลง

๒.๒.๑๐ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๑ สัดส่วนครัวเรือนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๒ ดัชนีชุมชนเข็มแข็งเพิ่มขึ้นในทุกภาค

๒.๒.๑๓ มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ

๓.๑.๑ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา อย่างต่อเนื่องโดยไม่ถูกจำกัดศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย

๓.๑.๒ จัดบริการด้านสุขภาพให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมายฯ ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลโดยรัฐจัดให้มีกลไกช่วยเหลือและสนับสนุนสวัสดิการชุมชน ที่ครอบคลุมการช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อให้ประชากรกลุ่มเป้าหมายฯ เข้าถึงบริการจากสถานพยาบาลของรัฐในพื้นที่ได้

๓.๑.๓ สร้างโอกาสการมีที่ดินของตนเอง และการยกระดับรายได้ โดยรัฐเข้าไปสนับสนุนการมีที่ดินทำกินอย่างยั่งยืนในรูปแบบที่ครบวงจร รวมถึงการพัฒนาทักษะความชำนาญการจัดสรรเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพ การขยายโอกาสในการเข้าถึงข่าวสาร

๓.๑.๔ กำหนดนโยบายการคลังเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มคนที่มีรายได้น้อยให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๓.๑.๕ เพิ่มการจัดการสวัสดิการสังคมให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ที่มีรายได้ต่ำสุดอย่างเพียงพอและเหมาะสม อาทิ การเพิ่มเบี้ยคนพิการและเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ยากจนให้เพียงพอที่จะดำรงชีพได้การสนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยและการเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมือง

๓.๒ กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓.๒.๑ ส่งเสริมให้มีการกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้นระหว่างพื้นที่ โดย (๑) สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรครูมีการกระจายตัวอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (๒) สร้างระบบความรับผิดชอบ (Accountability) ของการจัดการศึกษา โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามาประกอบการประเมินผลครูและโรงเรียน (๓) ขยายการจัดการศึกษาทางไกลโดยใช้โครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลและขาดแคลนครูผู้สอน

๓.๒.๒ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยตั้งแต่ระดับชุมชนไปสู่ระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นพร้อมทั้งนำเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการแก้ปัญหาการขาดแคลนแพทย์เฉพาะทางในพื้นที่ห่างไกล

๓.๒.๓ เร่งรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้แรงงานนอกระบบตระหนักถึงประโยชน์ของการสร้างหลักประกันในวัยเกษียณและประโยชน์จากระบบประกันสังคม รวมถึงการขยายความครอบคลุมของสวัสดิการด้านการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อยเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ในทุกพื้นที่

๓.๒.๔ ส่งเสริมและจัดทำโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมให้ประชากรกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก - เยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อให้เข้าถึงบริการของรัฐและโอกาสทางสังคมได้อย่างเท่าเทียม

๓.๒.๕ ปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งกฎหมาย กฎ ระเบียบให้เกิดการแข่งขัน ที่เป็นธรรม

๓.๓ เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชม

๓.๓.๑ สร้างและพัฒนาผู้นาการเปลี่ยนแปลงในชุมชนให้มีขีดความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา มีจุดยืนทางความคิด มีธรรมาภิบาลในการบริหารและพัฒนาชุมชน

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัย และการถ่ายทอดองค์ความรู้ในชุมชนเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในพื้นที่และการต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างการจัดการความรู้ในชุมชน

๓.๓.๓ พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน การส่งเสริมการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายอุตสาหกรรม (Cluster) ในพื้นที่กับเศรษฐกิจชุมชน การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษารวมถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยว

๓.๓.๔ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือนการปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทาหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้านตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออมและจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓.๓.๕ สนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ บริการ และการจัดการทรัพยากรในชุมชน

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ดังนี้

๑.๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว

๑.๑.๒ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่

๑.๑.๓ เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม และสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๑.๔ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงินการคลัง และพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ

๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน ดังนี้

๑.๒.๑ เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสินค้าและบริการ

๑.๒.๒ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญ พัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ฐานการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความมั่นคง

๑.๒.๓ เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก

๑.๒.๔ เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต ที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้น และสร้างรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่บนฐานของความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๕ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ในการปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มแข็งขึ้น รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

๑.๒.๖ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยรวมทั้งพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ

๑.๒.๗ เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ การค้าและการลงทุน

๑.๒.๘ เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กรการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้สนับสนุนบริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒.๑.๒ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยในช่วงแผนฯ ๑๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ รายได้ต่อหัวไม่ต่ำกว่า ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นแผนฯ ๑๒ และรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๙.๐

๒.๒.๒ อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปีและอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

๒.๒.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐

๒.๒.๔ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๒.๒.๕ อัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕ ± ๑.๕ หนี้สาธารณะ คงค้าง ณ สิ้นแผนฯ ๑๒ ไม่เกินร้อยละ ๕๕ ของ GDP ดุลบัญชีเดินสะพัดไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อ GDP ๒.๒.๖ การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาโครงการโครงสร้างพื้นฐานเฉลี่ยปีละ ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท

๒.๒.๗ จำนวนการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีประชาชนและผู้ประกอบการที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยโดย IMD เลื่อนไปอยู่ในกลุ่ม ๑ ใน ๒๕ ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด

๒.๒.๙ อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ (นอกเหนือ จากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓, ๔.๕ และ ๖ ต่อปี ตามลำดับ

๒.๒.๑๐ รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือน ในปี๒๕๖๔ พื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๑ จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศจำนวน ๑๕ พื้นที่

๒.๒.๑๒ รายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาท อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (The Travel & Tourism Competitiveness Index: TTCI) ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐

๒.๒.๑๓ สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ๑๒

๒.๒.๑๔ อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคาการเงินปรับตัวดีขึ้น คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก สัดส่วนการกู้เงินนอกระบบลดลง เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น ๒๐๐ ครั้ง/ปี/คน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม

๓.๑.๑ การพัฒนาด้านการคลัง

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณการบริหารและการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณของประเทศ

๒) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐและขยายฐานภาษีให้ครอบคลุมผู้มีงานทำในระบบที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีมีการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีที่ถูกต้องและครบถ้วน

๓) ใช้เครื่องมือทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเพื่อเป็นช่องทางการเพิ่มรายได้ภาครัฐ

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

๕) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจทั้งระบบและฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาฐานะการเงิน และพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๑.๒ การพัฒนาภาคการเงิน

๑) เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุน

๒) ขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน โดยการสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงของระบบสถาบันการเงินทั้งระบบ

๓) พัฒนานวัตกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทการเปลี่ยนแปลง

๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสถียรภาพของสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้เป็นกลไกที่สนับสนุนดำเนินนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สร้างความเสี่ยงทางการคลัง

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

๓.๒.๑ การพัฒนาภาคการเกษตร

๑) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งจัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่ทำได้ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการรวบรวม คัดเลือก และปรับปรุงพันธุกรรมพืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่น

๒) สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิต วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้าพัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

๓) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาวะโดยพัฒนาระบบมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาวะขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

๔) เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตรโดยเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการตลาด วิจัยพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในกระบวนการผลิตสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่ม

สินค้าเกษตร และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ บริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบครบวงจร พัฒนากลไกจัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร สร้างความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศเพื่อนบ้าน

๕) ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๖) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร สร้างบุคลากรด้านการเกษตร ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย

<u>๓.๒.๒ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม</u>

๑) พัฒนาต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยยกระดับศักยภาพของอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้สำคัญของประเทศในปัจจุบันให้มีการใช้เทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าเพื่อผลิตสินค้าที่รองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภค สร้างระบบกลไกและเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความร่วมมือของภาคธุรกิจในลักษณะ คลัสเตอร์ สนับสนุนการกระจายการลงทุนไปยังภูมิภาคต่างๆ ของประเทศและในภูมิภาคอาเซียน ส่งเสริมการสร้างและพัฒนาตลาดสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพ

๒) วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต โดยวางแผนและพัฒนากำลังคนรองรับอุตสาหกรรมอนาคต พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีรองรับอุตสาหกรรมอนาคตสนับสนุนให้มีการศึกษาเชิงลึกเพื่อกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เอื้อให้เกิดอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต

<u>๓.๒.๓ การพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว</u>

๑) เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการที่มีศักยภาพทั้งฐานบริการเดิมและฐานบริการใหม่เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง โดยพัฒนาศักยภาพของฐานบริการเดิมให้เติบโตอย่างเข้มแข็ง ยกระดับฐานธุรกิจบริการใหม่ที่มีแนวโน้มขยายตัวและมีศักยภาพในการเติบโต สร้างกลไกการขับเคลื่อนภาคบริการที่เป็นเอกภาพ

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ โดยส่งเสริมการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้มีความทันสมัย จัดทำและบังคับใช้มาตรฐานด้านการท่องเที่ยว ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาอย่างครบวงจรโดยส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการกีฬา

<u>๓.๒.๔ การพัฒนาภาคการค้าและการลงทุน</u>

๑) ส่งเสริมการทำตลาดเชิงรุกเพื่อเพิ่มความต้องการบริโภคสินค้าภายในประเทศและการส่งออกสินค้าไทย

๒) พัฒนาการอานวยความสะดวกทางการค้าให้ได้มาตรฐานสากล ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ รวมถึงการพัฒนาระบบประกันความเสี่ยงภัย

๓) สนับสนุนผู้ประกอบการลงทุนในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและนำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเพิ่มผลิตภาพในการค้าและการประกอบธุรกิจ

๔) ส่งเสริม SMEs โดย สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่มีจิตวิญญาณในการเป็นผู้ประกอบการที่มีทักษะในการทำธุรกิจ สร้างสังคมผู้ประกอบการ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์ของ SMEs ในลักษณะห่วงโซ่มูลค่าและการเชื่อมโยงกับธุรกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งการสร้างโอกาสในการออกไปดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ

๕) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนในประเทศและการลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ โดยการส่งเสริมการลงทุนในประเทศควรให้ความสำคัญกับ พัฒนากลไกการคุ้มครองการลงทุนและการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับเอกชน ลดอุปสรรค ขั้นตอนการเคลื่อนย้ายแรงงานโดยการลดระยะเวลาการรายงานตัวของแรงงานต่างด้าวในส่วนของการส่งเสริมการลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีหน่วยงานหลักในการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะใน CLMV จัดทำมาตรการส่งเสริมและให้สิทธิประโยชน์การลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ สนับสนุนปัจจัยอำนวยความสะดวกการลงทุน โดยการส่งเสริมบริการป้องกันความเสี่ยงทางการค้าส่งเสริมการเพิ่มสาขาธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ

๖) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎ ระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้า ที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน ตลอดจนการดำเนินธุรกิจของ SMEs

๗) พัฒนาระบบทรัพย์สินทางปัญญา โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๑.๒ สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ

๑.๓ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น

๑.๔ พัฒนาขีดความสามารถในลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ การรักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ เพื่อการอนุรักษ์ป่าเศรษฐกิจและป่าชายเลน ลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐและจัดที่ดินทำกินให้ผู้ยากไร้โดยให้ สิทธิร่วม

๒.๑.๒ สร้างความมั่นคง และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินให้มีประสิทธิภาพ บริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้

น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบปัญหาจากการขาดแคลนน้ำควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภค ป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๒.๑.๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

๒.๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านต่างๆหรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

๒.๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก ๑.๕๓ ล้านไร่ เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่ พื้นที่ปลูกและฟื้นฟูป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ จำนวนชนิดพันธุ์และประชากรของสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์

๒.๒.๓ แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (โครงการ One Map) ที่แล้วเสร็จมีการประกาศใช้และจำนวนพื้นที่จัดที่ดินทำกินให้ชุมชน

๒.๒.๔ มีระบบประปาหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน

๒.๒.๕ ลุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ๒๕ ลุ่มน้ำ มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำกับปริมาณน้ำต้นทุน และมีการแปลงไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

๒.๒.๖ ประสิทธิภาพการใช้น้ำในพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น

๒.๒.๗ ประสิทธิภาพของการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภคเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ พื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้งมีแนวโน้มลดลง

๒.๒.๙ พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่

๒.๒.๑๐ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และกากอุตสาหกรรมอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง

๒.๒.๑๑ คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักที่อยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๒ คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตหมอกควันได้รับการแก้ไขและมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๒.๑๓ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน คมนาคมขนส่งลดลงภายในปี ๒๕๖๓ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ของการปล่อยในกรณีปกติ

๒.๒.๑๔ ต้นทุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วย (บาทต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) มีแนวโน้มลดลง

๒.๒.๑๕ แผนปฏิบัติการการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรายสาขาที่จำเป็น เช่น การจัดการน้ำ เกษตร สาธารณสุข และป่าไม้

๒.๒.๑๖ การจัดตั้งกลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนด้านการเงิน เทคโนโลยีและการเสริมสร้างศักยภาพ

๒.๒.๑๗ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภาคเกษตรและการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยงภัย

๒.๒.๑๘ สัดส่วนของพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ

๒.๒.๑๙ จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ค่าใช้จ่ายในการชดเชย ผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัยซ้ำซากลดลง

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๓.๑.๑ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้เพื่อสร้างสมดุลธรรมชาติ

๓.๑.๒ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๓.๑.๓ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขการบุกรุกที่ดิน

๓.๑.๔ ปกป้องทรัพยากรทางทะเลและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

๓.๑.๕ วางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน

๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุลและยั่งยืน

๓.๒.๑ เร่งรัดการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .....

๓.๒.๒ เร่งรัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในระดับลุ่มน้ำอย่างบูรณาการทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ

๓.๒.๓ ผลักดันกระบวน SEA มาใช้เป็นเครื่องมือนำเสนอทางเลือกในการตัดสินใจระดับนโยบาย แผน และแผนงาน ที่เหมาะสมกับศักยภาพของลุ่มน้ำ

๓.๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำต้นทุนและระบบกระจายน้ำให้ดีขึ้น

๓.๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและการจัดสรรน้ำต่อหน่วยในภาคการผลิตให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้น

๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

๓.๓.๑ เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะตกค้างสะสมในพื้นที่วิกฤต ผลักดันกฎหมายและกลไกเพื่อการคัดแยกขยะ สนับสนุนการแปรรูปเป็นพลังงาน ใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้เกิดการลดปริมาณขยะ รวมทั้งสร้างวินัยคนในชาติเพื่อการจัดการขยะอย่างยั่งยืน

๓.๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤตและลุ่มน้ำสำคัญอย่างครบวงจร โดยลดการเกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

๓.๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควันไฟป่าในเขตภาคเหนือและภาคใต้

๓.๓.๔ ปรับปรุงกฎหมายและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๑ ส่งเสริมการผลิตและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๒ สนับสนุนการผลิตภาคการเกษตรไปสู่เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

๓.๔.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

๓.๔.๔ สร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนไปสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

๓.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๑ จัดทำและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องฯ ให้สามารถรองรับพันธกรณีระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๒ พัฒนามาตรการและกลไกเพื่อสนับสนุนการลดก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน

๓.๕.๓ ส่งเสริมภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ และ อปท. ให้มีการจัดเก็บและรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓.๕.๔ เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนาทาง วทน. เพื่อสนับสนุนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๕ สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักและการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคส่วนต่างๆ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๓.๖.๑ บูรณาการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน บูรณาการการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน ทั้งระดับชาติ จังหวัด

๓.๖.๒ เสริมสร้างขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมและการรับมือภัยพิบัติ

๓.๖.๓ พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน

๓.๖.๔ พัฒนาระบบการฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัย

๓.๖.๕ ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการจัดการภัยพิบัติ

๓.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๗.๑ ปรับปรุงกลไกและกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพทุกขั้นตอน

๓.๗.๒ ผลักดันการนำแนวทางการประเมิน SEA ให้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

๓.๗.๓ สร้างจิตสำนึกความตระหนัก และปรับปรุงกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓.๗.๔ ทบทวนแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๗.๕ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและชุมชนเพื่อสร้างพลังร่วม

๓.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศโดยผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียนแสวงหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การบริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติและการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน สร้างความรู้ ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกันปัญหาภัยคุกคาม ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ

๑.๒ เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจาก ภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๑.๓ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ

๑.๔ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ

๒.๑.๒ สังคมมีความสมานฉันท์ ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๒.๑.๓ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

๒.๑.๔ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

๒.๑.๕ ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคาม ทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๒.๑.๖ แผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ จำนวนกิจกรรมเทิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์เพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ จำนวนกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริเพิ่มขึ้น

๒.๒.๓ ดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองลดลง (ดัชนีสันติภาพโลกของ The Institute for Economics and Peace: IEP)

๒.๒.๔ จำนวนผู้เสียชีวิตจากความขัดแย้งภายในประเทศลดลง(ดัชนีสันติภาพโลก)

๒.๒.๕ จำนวนกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคงเพิ่มขึ้น

๒.๒.๖ มูลค่าความเสียหายและจำนวนการก่อเหตุร้ายที่มีมูลเหตุจากความไม่สงบลดลง

๒.๒.๗ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อคนและจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ จำนวนกิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนทุกศาสนาร่วมดำเนินการเพิ่มขึ้น

๒.๒.๙ ดัชนีความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น (ดัชนีสันติภาพโลก)

๒.๒.๑๐ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามข้ามชาติลดลง

๒.๒.๑๑ จำนวนเหตุการณ์การกระทำผิดกฎหมายทางทะเลลดลง

๒.๒.๑๒ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง

๒.๒.๑๓ ระยะเวลาในการระดมสรรพกำลังเมื่อเกิดภัยคุกคาม

๒.๒.๑๔ อันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก (ดัชนีความเสี่ยงของโลกของ WEF)

๒.๒.๑๕ อันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์/ต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก (ดัชนีความปลอดภัยไซเบอร์ของโลกของ International Telecommunication Union: ITU)

๒.๒.๑๖ จำนวนแผนงานด้านความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๓.๑.๑ สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความหวงแหน และธำรงรักษาสถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญ มีการนำแนวทางพระราชดำริไปเผยแพร่และพัฒนา พร้อมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อปกปักรักษาและป้องกันการกระทำที่มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อสถาบันหลักของชาติ

๓.๑.๒ เสริมสร้างความปรองดองของคนในชาติและมีกลไกในการตรวจสอบและพัฒนาภาคการเมือง โดยปลูกฝังค่านิยมและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางความคิดและอุดมการณ์ทางการเมือง ภายใต้สิทธิและหน้าที่ตามระบอบประชาธิปไตยและคำนึงถึงความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติอย่างแท้จริง

๓.๑.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกระบวนการสันติสุขแนวทางสันติวิธี และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ บนพื้นฐานความแตกต่างทางอัตลักษณ์และชาติพันธุ์ เพื่อขจัดความขัดแย้งลดความรุนแรงตามยุทธศาสตร์พระราชทาน“เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”พร้อมทั้งสร้างโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจและความ เป็นธรรม

๓.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๓.๒.๑ พัฒนาศักยภาพและความพร้อมของกองทัพในการป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของประเทศโดยพัฒนากำลังพลให้มีความรู้ความสามารถและมีความพร้อมในการปฏิบัติได้ทันเหตุการณ์มีอาวุธยุทโธปกรณ์ยุทธภัณฑ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เหมาะสมเพียงพอ พร้อมสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยและการแก้ไขปัญหาสำคัญอื่นๆ ของชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๒ พัฒนาระบบงานด้านการข่าวที่มีประสิทธิภาพ มีกลไกเสริมสร้างความร่วมมือพัฒนาองค์ความรู้ ศึกษาวิเคราะห์แนวโน้มภัยคุกคาม รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลด้านการข่าวที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและต่างประเทศอย่างเป็นระบบ ให้มีความพร้อมในการสนับสนุนข้อมูลเพื่อเตรียมการรับมือภัยคุกคามด้านความมั่นคงทั้งในประเทศและในระดับนานาชาติ

๓.๒.๓ มีระบบเตรียมพร้อมและกลไกเผชิญเหตุที่มีประสิทธิภาพให้พร้อมในการปฏิบัติทั้งในยามปกติและในสถานการณ์วิกฤติ ทั้งจากภัยคุกคามด้านความมั่นคงและจากสาธารณภัยขนาดใหญ่ที่กลไกปกติไม่สามารถรองรับได้ โดยมีแผนปฏิบัติการและมีการฝึกทดสอบปฏิบัติในทุกระดับอย่างเหมาะสม

๓.๒.๔ พัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการและเตรียมความพร้อมในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่ทั้งในระยะก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และระยะหลังเกิดภัย พร้อมทั้งจัดทำระบบการจัดการความรู้ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลตั้งแต่ระดับชาติ ระดับจังหวัด ถึงระดับชุมชน

๓.๒.๕ พัฒนาระบบรวบรวมและเชื่อมโยงข้อมูลด้านการก่อการร้ายทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกประเทศเพื่อเป็นข้อมูลในการติดตามวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ด้านการต่อต้านการก่อการร้ายและภัยคุกคามความมั่นคง ควบคู่กับการพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมให้มีประสิทธิภาพและรองรับการปฏิบัติงานทุกภาคส่วน

๓.๒.๖ พัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยเสริมสร้างการวิจัยและพัฒนาควบคู่ไปกับการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และมิตรประเทศในการสร้างองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ พร้อมทั้งส่งเสริมนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศโดยหน่วยงานภาครัฐ

๓.๒.๗ ดำเนินบทบาทเชิงรุก และใช้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งระดับภูมิภาคและพหุภาคี เพื่อปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของไทย ตลอดจนเสริมสร้างขีดความสามารถแลกเปลี่ยนและเรียนรู้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศและร่วมมือในการรับมือกับภัยคุกคามด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ อาทิ ปัญหายาเสพติด การก่อการร้ายการโยกย้ายถิ่นฐาน การลักลอบเข้าเมือง การค้ามนุษย์ ความมั่นคงด้านไซเบอร์ ภัยพิบัติ โรคระบาดโรคติดต่อร้ายแรงโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำและสถานการณ์ฉุกเฉินทางสาธารณสุขอื่นๆ

๓.๒.๘ สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ เพื่อป้องกันการสูญเสียดินแดนและภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น เขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชายแดนระหว่างประเทศ

๓.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๓.๓.๑ ดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างสมดุล เพื่อเอื้อต่อการส่งเสริมและรักษาผลประโยชน์และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน และนานาประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูลการข่าว และการร่วมกันดำเนินการเชิงรุกเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาและลดผลกระทบจากภัยคุกคาม ทั้งปัญหาข้ามชาติ ปัญหาท้าทายด้านความมั่นคงระหว่างประเทศและสาธารณภัยขนาดใหญ่

๓.๓.๒ เสริมสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และส่งเสริมความร่วมมือ ในการบริหารจัดการความมั่นคงตามแนวชายแดน เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาที่มีอยู่และส่งเสริมให้ชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นชายแดนแห่งความร่วมมือ โดยพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงพื้นที่ชายแดน ป้องกันการลักลอบเข้าเมือง การตรวจคนเข้าเมืองการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและการสร้างความสัมพันธ์ระดับประชาชน

๓.๓.๓ พัฒนาระบบการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลด้านไซเบอร์ให้มีความมั่นคงปลอดภัยและกำกับดูแลระบบการส่งข้อมูลส่วนบุคคลข้ามแดนไปต่างประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๓.๓.๔ สร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายในประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติในการวางระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและภัยสุขภาพที่ได้มาตรฐาน สากล มีความพร้อมในการติดตาม วิเคราะห์และประเมินแนวโน้มสถานการณ์เพื่อเตรียมการรับมือ การจัดระบบบริหารจัดการป้องกันไม่ให้โรคและภัยสุขภาพมีการแพร่ระบาด ตลอดจนการฟื้นฟูเยียวยาภายหลังเหตุการณ์กลับสู่ภาวะปกติ

๓.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล

๓.๔.๑ เสริมสร้างความร่วมมือในการรักษาความมั่นคงทางทะเลทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นที่อ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเล รวมทั้งพัฒนาความร่วมมือในการแสวงหาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบและกลไกการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยในทะเลให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเลให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๓.๔.๒ แก้ไขปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรโดยรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเล คุ้มครอง ปกป้อง และรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลจากการกระทำผิดกฎหมายในทะเลและวิกฤติทางทะเล พัฒนากลไกในทางปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ให้มีความทันสมัยและเป็นสากล ให้เกิดเอกภาพและระบบการบริหารจัดการที่ดีในการดำเนินงานด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลในภาพรวมของประเทศ รวมทั้งบูรณาการการใช้ทรัพยากรและการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๔.๓ พัฒนาสร้างการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของทะเล การใช้ประโยชน์จากทะเลอย่างมีจิตสำนึกรับผิดชอบและมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมทางทะเลรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ทางทะเลและการสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในอนาคต

๓.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๓.๕.๑ ปรับปรุงระบบติดตาม เฝ้าระวัง ศึกษา วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ด้านความมั่นคง การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ สภาวะแวดล้อมด้านความมั่นคง พิสูจน์ทราบและคาดการณ์ภัยคุกคามเพื่อเสนอแนะแผนป้องกันความเสียหายและการเตือนภัยที่อาจเกิดขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน และลดผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในกรณีที่จะก่อภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศ โดยใช้กลไกระดับชาติเพื่อเชื่อมโยงกลไกอื่นๆ ในการร่วมกันพิจารณาเมื่อมีสถานการณ์ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงให้สามารถกำหนดแนวทางแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ พัฒนากลไกด้านความมั่นคงและระบบการขับเคลื่อนแผนงานต่างๆ ให้พร้อมรับสถานการณ์ทั้งระดับชาติและระดับพื้นที่ โดยสร้างเครือข่ายการสนับสนุน ทั้งด้านนโยบาย องค์ความรู้และการสร้างกลไกขับเคลื่อนแผนงานด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง โดยให้มีความเชื่อมโยงและตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล พร้อมทั้งสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนงานและการจัดสรรงบประมาณด้านความมั่นคงแบบบูรณาการให้มีความชัดเจน ควบคู่ไปกับการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน(ประชารัฐ) ในการกำหนดและขับเคลื่อนแผนงานด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อให้ภาครัฐ มีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล

๑.๒ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้

๑.๓ เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ

๑.๔ เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ

๒.๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑.๓ เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น

๒.๑.๔ ลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ อันดับประสิทธิภาพภาครัฐ จัดทำโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒.๒.๒ อันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ จัดทำโดยธนาคารโลก อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒.๒.๓ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐต่องบประมาณรายจ่ายประจำปีลดลง

๒.๒.๔ สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการ ที่ดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเพิ่มขึ้น

๒.๒.๕ ข้อร้องเรียนและคดีเกี่ยวกับการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง

๒.๒.๖ ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒.๒.๗ จำนวนคดีที่รัฐดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิดซึ่งต้องชดเชยความเสียหายลดลง

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

๓.๑.๑ กำหนดภารกิจ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อน

๓.๑.๒ ปรับปรุงกลไกการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีลักษณะบูรณาการสามารถส่งเสริมกระบวนการผลิตและการให้บริการของภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๑.๓ กำหนดหลักการและแนวทางในการยุบเลิกภารกิจหรือปรับลดหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค

๓.๑.๔ พัฒนาบุคลากรและปฏิรูประบบบริหารจัดการกำลังคนภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ

๓.๑.๕ จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจในระยะยาวให้มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้

๓.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ

๓.๒.๑ แก้ไขพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้ส่งเสริมการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการและงบประมาณเชิงพื้นที่

๓.๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาระดับพื้นที่ให้เชื่อมโยงตั้งแต่ระดับชุมชนถึงระดับจังหวัด

๓.๒.๓ กำหนดโครงสร้างและลำดับความสำคัญของแผนงานในงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๔) และนโยบายรัฐบาล

๓.๒.๔ ปรับปรุงระบบติดตามประเมินผลให้สามารถวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และผลกระทบของการดำเนินงาน

๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๓.๑ ปรับรูปแบบและวิธีการดำเนินการของภาครัฐให้มีความร่วมมือกันระหว่างรัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม ในลักษณะแบบประชารัฐ

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้มีการแข่งขันในผลงานการจัดบริการสาธารณะของรัฐ

๓.๓.๓ จัดให้มีกระบวนการและช่องทางการสื่อสารกับประชาชนในรูปแบบที่หลากหลาย

๓.๓.๔ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยการวางระบบสารสนเทศการจัดการแบบออนไลน์ในการประเมินความก้าวหน้า

๓.๓.๕ ปรับรูปแบบการให้บริการของรัฐจากรูปแบบเดิมไปสู่การให้บริการประชาชนผ่านระบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบ

๓.๓.๖ สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานกลางของศูนย์ข้อมูลภาครัฐผ่านระบบเครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ (Government Information Network : GIN)

๓.๓.๗ ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่ภาครัฐจัดเก็บในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถเข้าถึง นำไปใช้ประโยชน์และต่อยอดได้

๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔.๑ ทบทวนการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ท้องถิ่นให้ชัดเจนตามศักยภาพและความพร้อมของท้องถิ่น

๓.๔.๒ สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พัฒนารูปแบบการจัดการบริการสาธารณะให้หลากหลายให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

๓.๔.๓ กำหนดกระบวนการสรรหาหรือแต่งตั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งในราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นมาตรฐาน

๓.๔.๔ เพิ่มความคล่องตัวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔.๕ ปรับปรุงระบบบริหารจัดการรายได้และเงินอุดหนุนของท้องถิ่น

๓.๔.๖ สร้างความโปร่งใสในการจัดทำและบริหารงบประมาณของท้องถิ่น

๓.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓.๕.๑ ปลูกฝังให้คนไทยไม่โกง

๓.๕.๒ ป้องกันการทุจริต

๓.๕.๓ ปราบปรามการทุจริต

๓.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๓.๖.๑ ปฏิรูปกฎหมายให้ทันสมัย

๓.๖.๒ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ

๗) ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านคมนาคมขนส่งและการค้าจัดตั้ง/ปรับปรุงองค์กรกำกับดูแลการประกอบกิจการขนส่ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน

๑.๒ เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน

๑.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการบริการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้ทั่วถึงในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม ส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม พัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลแก่ผู้ใช้บริการ

๑.๔ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราน้ำสูญเสียในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปา

๑.๕ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม : เพื่อลดความเข้มการใช้พลังงาน (Energy Intensity: EI) และลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ

๒.๑.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่ง : เพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าทางราง และทางน้ำและเพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง รวมทั้งขยายขีดสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานคร และท่าอากาศยานในภูมิภาคให้เพียงพอกับความต้องการ

๒.๑.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ : เพิ่มความสามารถในการแข่งขันโลจิสติกส์และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้า ระบบ NSW ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้กระดาษอย่างสมบูรณ์ บุคลากรโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพสูงขึ้น การขนส่งสินค้าผ่านเข้า - ออก ด่านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทางหลักมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๑.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายและลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า

๒.๑.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศและสร้างผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้นพัฒนาระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีประสิทธิภาพมาตรฐานสากลรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์

๒.๑.๖ การพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา) เพื่อขยายกำลังการผลิตน้ำประปาและกระจายโครงข่ายการให้บริการน้ำประปาให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และบริหารจัดการลดน้ำสูญเสียในระบบส่งน้ำและระบบจำหน่ายน้ำ

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อ GDP ลดลงจาก ๘.๒๒ เป็น ๗.๗๐ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท

๒.๒.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ลดลงจากร้อยละ ๑๔ เป็นร้อยละ ๑๒ ของ GDP ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าต่ากว่าร้อยละ ๗ ของ GDP

๒.๒.๓ สัดส่วนปริมาณขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศเพิ่มจากร้อยละ ๑.๔ เป็นร้อยละ ๔ และสัดส่วนปริมาณขนส่งสินค้าทางน้ำต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒ เป็นร้อยละ ๑๕

๒.๒.๔ สัดส่วนของผู้ใช้ระบบรถไฟฟ้าต่อปริมาณการเดินทางในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลจากร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๑๕

๒.๒.๕ ความสามารถรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพและภูมิภาคเพิ่มขึ้นเป็น ๑๒๐ และ ๕๕ ล้านคนต่อปี

๒.๒.๖ อันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้าดีขึ้น

๒.๒.๗ จำนวนธุรกรรมการให้บริการนำเข้าส่งออกด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นร้อยละ ๑๐๐

๒.๒.๘ ปริมาณสินค้าที่ผ่านเข้า – ออกด่านชายแดนที่สำคัญเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

๒.๒.๙ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๙๔ เป็นร้อยละ ๑๗.๓๔

๒.๒.๑๐ สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าลดลงจากร้อยละ ๖๕ เป็นร้อยละ ๔๗

๒.๒.๑๑ อันดับความพร้อมใช้ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (NRI) ดีขึ้น

๒.๒.๑๒ จำนวนหมู่บ้านที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๐ เป็นมากกว่าร้อยละ ๘๕

๒.๒.๑๓ จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

๓.๑.๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟขนาด ๑ ม. เป็นโครงข่ายหลักประเทศพัฒนาโครงข่ายรถไฟความเร็วสูงขนาดทางมาตรฐาน (Standard Gauge) อย่างน้อย ๑ เส้นทาง พัฒนาพื้นที่เมืองตามแนวเส้นทางศึกษาแผนที่นาทาง (Road Map)

ปรับเปลี่ยนไปใช้ รถจักรไฟฟ้าแทนรถจักรดีเซล จัดทำมาตรฐานระบบรถไฟและระบบรถไฟฟ้า พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการโลจิสติกส์

๓.๑.๒ พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองที่เหมาะสมกับขนาดเศรษฐกิจและสังคมเร่งพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการให้บริการและปรับเส้นทางการเดินรถโดยสารสาธารณะ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถานีให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาพื้นที่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสนับสนุนการเดินทางที่ไม่ใช้เครื่องยนต์ในเขตเมือง (Non–Motorized Transport: NMT)

๓.๑.๓ พัฒนาโครงข่ายทางถนน โดยรักษา/ยกระดับคุณภาพโครงข่ายถนนในปัจจุบันและขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณจราจรตามความเหมาะสมในพื้นที่ พัฒนาโครงข่ายทางพิเศษ/ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองในพื้นที่ชายแดนและประตูการค้าหลัก นำเทคโนโลยีระบบการขนส่งและจราจรอัจฉริยะมาใช้ในการควบคุมและสั่งการจราจร

๓.๑.๔ พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ โดยเร่งพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและดอนเมืองตามแผนแม่บทให้แล้วเสร็จภายในช่วงแผนฯ ๑๒ จัดทำแผนการใช้ประโยชน์และแผนการบำรุงรักษาท่าอากาศยานในภูมิภาคศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานที่มีศักยภาพแห่งอื่น ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการท่าอากาศยานพัฒนาโครงสร้างและการจัดการห้วงอากาศให้มีความสามารถในการรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศที่เพียงพอต่อการเติบโตทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๓.๑.๕ พัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ โดยปรับปรุงการใช้ประโยชน์ท่าเรือภูมิภาคที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานให้สามารถสนับสนุนการเดินทางและขนส่งเชื่อมโยงทางน้ำภายในประเทศกำกับดูแล การให้บริการของภาคเอกชนผู้รับสัมปทานในท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังให้เป็นไปตามสัญญาสัมปทาน

๓.๒ การสนับสนุน การพัฒนาระบบขนส่ง

๓.๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานส่งเสริมอุตสาหกรรมทางรางโดยปรับปรุงกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างระบบรถไฟฟ้าและเครื่องกล รถไฟฟ้า และรถจักรส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน

๓.๒.๒ พัฒนาการบริหารสาขาขนส่ง เร่งจัดตั้งกรมการขนส่งทางราง พัฒนาขีดความสามารถองค์กรกำกับดูแลการขนส่งทางอากาศและการขนส่งทางน้ำ เร่งพิจารณาโครงสร้างอัตราค่าโดยสารร่วม (Common Fare) ระบบขนส่งสาธารณะเพื่อจูงใจให้ประชาชนใช้ระบบขนส่งสาธารณะเพิ่มขึ้น พิจารณากลไกการสนับสนุนทางการเงินเพื่อชดเชยผลการดำเนินงานขาดทุนของผู้ให้บริการ (Operator) ขนส่งสาธารณะ

๓.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๓.๓.๑ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากลและสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทาน

๓.๓.๒ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการอำนวยความสะดวกทางการค้าโดยการจัดตั้งหน่วยงานบริหารจัดการส่วนกลางของระบบ National Single Window (NSW)

๓.๓.๓ พัฒนาคุณภาพบุคลากรและวางแผนจัดการกำลังคนด้านโลจิสติกส์ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ

๓.๓.๔ บริหารจัดการระบบติดตามประเมินผลการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ

๓.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

๓.๔.๑ พัฒนามาตรการสนับสนุน ปรับโครงสร้างราคาพลังงาน และบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกภาคส่วน รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีประหยัดพลังงานเพื่อนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๔.๒ สร้างความมั่นคงทางพลังงานโดยกระจายประเภทเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าส่งเสริมการให้บริการขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อแก่บุคคลที่สาม (TPA)

๓.๔.๓ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

๓.๔.๔ ปรับปรุง/พัฒนาการกำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบอย่างเหมาะสมรวมทั้งกำหนดโครงสร้างราคาพลังงานให้สะท้อนต้นทุนและเป็นธรรมกับทุกภาคส่วน

๓.๔.๕ ส่งเสริมไทยเป็นศูนย์การซื้อขายพลังงาน/เพิ่มโอกาสในการพัฒนาพลังงานในภูมิภาคอาเซียน

๓.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๓.๕.๑ พัฒนา/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

๓.๕.๓ ส่งเสริมนวัตกรรม การวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีอวกาศของไทย

๓.๕.๔ สร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยจัดตั้งศูนย์การเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber security international council)

๓.๕.๕ ปรับปรุงกฎ/ระเบียบเพื่อสนับสนุนการพัฒนากิจการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ

๓.๖ การพัฒนาระบบน้ำประปา

๓.๖.๑ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓.๖.๒ การบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๓.๖.๓ ลดอัตราน้ำสูญเสียในเชิงรุกควบคู่กับการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของระบบประปาทั่วประเทศ

๓.๖.๔ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารกิจการประปา โดยแยกบทบาทของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแลการประกอบกิจการประปาที่เป็นเอกภาพและหน่วยงานให้บริการควบคู่กับการออกกฎหมายการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการประปาในภาพรวมของประเทศที่มีเอกภาพให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๒

๘) ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย

๑.๒ เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑.๓ เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๔ เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ

๒.๑.๒ เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพิ่มสู่ร้อยละ ๑.๕ ของ GDP

๒.๒.๒ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ เพิ่มเป็น ๗๐:๓๐

๒.๒.๓ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสม องค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และระบบมาตรฐานเพิ่มเป็น ๕๕ : ๒๕ : ๒๐

๒.๒.๔ จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเป็น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๒.๕ อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

๒.๒.๖ ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ที่ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์ให้กับภาคการผลิตและบริการ และภาคธุรกิจ มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของผลงานทั้งหมด

๒.๒.๗ มูลค่าการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนามีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๒.๒.๘ นวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑ เท่าตัว

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

๓.๑.๑ ลงทุนวิจัยและพัฒนากลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง อาทิ กลุ่มอาหารและเกษตร การแพทย์ สิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่โดยจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและต่อเนื่องสำหรับการต่อยอดงานวิจัยเชิงลึกเพื่อสร้างนวัตกรรมตลอดห่วงโซ่การวิจัยและให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในขั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาดการทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง (Pilot Plant) เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๓.๑.๒ ลงทุนวิจัยและพัฒนากลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ได้แก่เทคโนโลยีทางการแพทย์ครบวงจร เทคโนโลยีชีวภาพ (ยาชีววัตถุ เภสัชพันธุศาสตร์ อาหารแปรรูป เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ พลังงานทางเลือก) หุ่นยนต์และเครื่องมืออุปกรณ์

อัจฉริยะ ยานยนต์สมัยใหม่ (รถยนต์ไฟฟ้า รถยนต์Hybrid) ระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ดิจิทัล เทคโนโลยีอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และเทคโนโลยีระบบรางและการบิน โดยให้ความสำคัญกับการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน (Public Private Partnership : PPP) หรือการเข้าครอบครอง/รับช่วงต่อในเทคโนโลยีใหม่ที่มีความน่าจะเป็นไปได้ในตลาดโลกผ่านกลไกกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย กองทุนพัฒนาผู้ประกอบการเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จะจัดตั้งขึ้น และ/หรือภาครัฐเป็นผู้ลงทุนหลักในเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงการพัฒนาในลักษณะวิศวกรรมย้อนกลับตลอดจนการกำหนดให้โครงการลงทุนขนาดกลางและขนาดใหญ่ของประเทศต้องเชื่อมโยงกับการส่งเสริมการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในประเทศ

๓.๑.๓ ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อาทิ เทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีเพื่อผู้พิการ เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุ เทคโนโลยีทางการแพทย์ (ยาและวัคซีน อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์) โดยอาศัยกลไกการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันการวิจัย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนหรือชุมชน

๓.๑.๔ เร่งรัดการถ่ายทอดผลงานวิจัยและพัฒนา และเทคโนโลยีสู่เกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผ่านกลไกเครือข่ายสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยมีนักถ่ายทอดเทคโนโลยีมืออาชีพเข้ามาช่วยดำเนินการ

๓.๑.๕ พัฒนาตลาดเทคโนโลยีและนวัตกรรมไทยโดยใช้กลไกระบบบัญชีนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ไทยที่นำไปสู่การจัดซื้อจัดจ้างได้อย่างแท้จริงเพื่อเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศและทดแทนการนำเข้า

๓.๑.๖ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องมาตรฐานสากล สามารถนาไปสู่การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มได้ รวมถึงมีฐานข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญาที่สะดวกต่อการเข้าถึงใช้งานง่าย และสืบค้นได้ทั่วโลก เพื่อประกอบการวิเคราะห์และติดตามเทคโนโลยี

๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)

๓.๒.๑ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรมกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ภาครัฐ และภาคสังคมหรือชุมชน โดยปรับกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรค รวมทั้งมีมาตรการจูงใจ อาทิ ปรับกฎระเบียบให้สามารถสนับสนุนทุนวิจัยในภาคเอกชน การส่งเสริมให้เอกชนรับจ้างทำวิจัยของภาครัฐได้ และการร่วมทุนในการพัฒนาเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดดบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมรับความเสี่ยงและร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย

๓.๒.๒ ส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย โดยมีมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ อาทิ กองทุน มาตรการภาษี เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อให้ภาคการผลิตและ

บริการมุ่งสร้างนวัตกรรมในธุรกิจและองค์กรเพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน

๓.๒.๓ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจเกิดใหม่และ SMEs ที่ต้องการพัฒนาหรือทำธุรกิจฐานเทคโนโลยี และเพิ่มช่องทางการเข้าถึงนักวิจัยและทรัพยากรวิจัยของสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย รวมทั้งการเข้าถึงบริการทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้โดยง่ายและสะดวก

๓.๒.๔ สร้างบรรยากาศและสภาวะที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ลงสู่พื้นที่และชุมชน ทั้งการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การจัดให้มีเวทีหรือช่องทางการพัฒนาและแสดงออกของนักคิดและนักสร้างสรรค์ และเสริมสร้างต้นแบบ (Role Model) ที่เหมาะสม รวมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานนวัตกรรมและตัวอย่างความสำเร็จ ในวงกว้างอย่างต่อเนื่อง โดยจูงใจให้มีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๒.๕ รณรงค์ปลูกฝังวัฒนธรรมการวิจัยและค่านิยมการเคารพสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งวิธีคิดของคนในสังคมให้ใช้หลักตรรกะในการตัดสินใจ ผ่านทางสื่อและกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมการดำเนินงานให้ความรู้และบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่

๓.๓ พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๓.๓.๑ ด้านบุคลากรวิจัย

๑) เร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มี คุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM (วิทยาศาสตร์ (Science: S) เทคโนโลยี (Technology:T) วิศวกรรมศาสตร์(Engineering : E)และคณิตศาสตร์**(Mathematics: M))** ด้วยการสร้างสิ่งจูงใจ สร้างแรงบันดาลใจ สนับสนุนทุนการศึกษาฯลฯ เพื่อเพิ่มจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM Education) ในสถานศึกษา รวมทั้งเร่งผลิตกำลังคนและครูวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพ

๒) เร่งสร้างนักวิจัยมืออาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิศวกรรมการผลิตขั้นสูง แพทยศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ข้อมูล (Data Scientist) นักออกแบบ และในสาขาที่ขาดแคลนและสอดคล้องกับการเติบโตของอุตสาหกรรมเป้าหมายและทิศทาง การพัฒนาประเทศ รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ไม่ว่าจะเป็นนักบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรม นักถ่ายทอดเทคโนโลยี นักประเมินผล และบุคลากรด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยพัฒนาเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพที่ชัดเจน และพัฒนาตลาดรองรับงานสำหรับบุคลากรวิจัย ด้วยการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้โครงการลงทุนขนาดกลางและขนาดใหญ่ จะต้องมีการทำวิจัยรองรับการดำเนินโครงการ

๓) พัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยีเข้าใจตลาดและรูปแบบการทำธุรกิจ และการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งเข้าถึงและเข้าใจความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ โดยใช้หลักการตลาดนำงานวิจัย เพื่อให้สามารถประเมินความคุ้มค่าในการลงทุนวิจัย และได้งานวิจัยที่มีคุณค่าในเชิงเศรษฐกิจและสังคม

๔) ดึงดูดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัย และนักวิทยาศาสตร์ในต่างประเทศที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยให้มาทำงานในสถาบันวิจัยของภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนาของประเทศและใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและภาคบริการในการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ

๓.๓.๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑) ปรับปรุงและพัฒนาระบบการวิจัยเพื่อรองรับเทคโนโลยีสำคัญๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ อาทิ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีกราฟิก (Grapheme)เทคโนโลยีทางการศึกษาเทคโนโลยีที่รองรับการเปลี่ยนแปลง เชิงโครงสร้างประชากรและเพิ่มคุณภาพชีวิต (เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุและผู้พิการ) เทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร เทคโนโลยีการขนส่งและโลจิสติกส์ เทคโนโลยีด้านพลังงานสีเขียว เทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอวกาศตลอดจนมีการพัฒนาข้อมูลดัชนีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และฐานข้อมูลงานวิจัยที่ทันสมัยสะดวกต่อการเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย

๒) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยสนับสนุนให้เกิดการลงทุนจัดตั้งศูนย์วิจัยพัฒนา ส่งเสริมให้มีความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยและพัฒนาร่วมกับหน่วยงานวิจัย/นักวิจัยทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศูนย์วิจัยพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ สนับสนุนการแปลงนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นอุทยานธุรกิจวิทยาศาสตร์ เร่งพัฒนาและประชาสัมพันธ์อุทยานวิทยาศาสตร์และสถาบันวิจัยให้เป็นกลไกช่วยแก้ไขปัญหาให้ภาคการผลิตและบริการ และเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันระหว่างภาควิชาการกับภาคเอกชน และภาคสังคม

๓) ส่งเสริมการพัฒนาระบบคุณภาพและมาตรฐาน และระบบมาตรวิทยาแห่งชาติเร่งยกระดับและส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์วิเคราะห์ทดสอบ/สอบเทียบ/ห้องปฏิบัติการของภาคเอกชนให้ได้มาตรฐานสากล ผ่านการจูงใจในรูปแบบที่เหมาะสม

๔) เร่งสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มศักยภาพของภาครัฐทั้งการเข้าถึงและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ และการเข้าถึงข้อมูลของภาครัฐโดยสาธารณะตลอดจนการพัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐาน และแอปพลิเคชั่นภาครัฐ

๕) สนับสนุนเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ และหลากหลายเพื่อเป็นกลไกระดมทุน อาทิ ระบบเงินร่วมลงทุน กองทุน การระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์

๖) สนับสนุนให้เกิดการร่วมทำงานและแบ่งปันทรัพยากรด้านอุปกรณ์ เครื่องมือและห้องปฏิบัติการทดลองระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน

๗) ผลักดันและเร่งรัดให้มีกฎหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยในเชิงพาณิชย์ เพื่อให้ผู้รับทุนสนับสนุนของรัฐได้รับสิทธิความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนำไปถ่ายทอดสู่ภาคการผลิตและบริการได้อย่างคล่องตัว

๓.๓.๓ ด้านการบริหารจัดการ

๑) ส่งเสริมการปรับโครงสร้างและบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการดำเนินงาน ทั้งหน่วยงานกำหนดนโยบาย หน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัย หน่วยงานวิจัยหลัก และหน่วยงานปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ

๒) ปรับระบบการบริหารจัดการงบประมาณสู่การจัดสรรตามแผนงาน/โครงการ (Program Based Budgeting) เพื่อให้เกิดการบูรณาการแผนงาน/โครงการและงบประมาณระหว่างหน่วยงานต่างๆ และพัฒนาไปสู่การจัดสรรตามผลงาน (Performance Based Budgeting) โดยมีกลยุทธ์ต่อยอดไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้หรือกลยุทธ์การยุติที่เหมาะสม

๓) จัดให้มีระบบประเมินความสามารถด้านนวัตกรรมของสถาบันวิจัยทั้งด้านการสร้างความสามารถทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านการบริหารจัดการ และด้านอื่น ๆ รวมถึงการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยสำคัญของประเทศ โดยมีการรายงานผลต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง

๔) สนับสนุนการจัดทำ Technology Roadmap และแผนปฏิบัติการวิจัย และนวัตกรรมรายสาขา เพื่อจัดลำดับกิจกรรมวิจัยและพัฒนาสำหรับอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีเป้าหมายที่ต้องพัฒนารายสาขา อาทิ สาขาการเกษตร สาขาอุตสาหกรรม สาขาการท่องเที่ยว สาขากีฬา

๕) สนับสนุนให้มีการทำวิจัยที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่เพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนาของท้องถิ่น และนำงานวิจัยไปช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มและแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ภาคชุมชนและสังคม

๖) ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนและพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเชิงลึก ผ่านทางกลไกที่มีอยู่ อาทิ สมัชชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม เพื่อให้เป็นที่รวมของผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และศาสตร์อื่นๆ ในการให้คำปรึกษาและข้อแนะนำการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ และส่งเสริมการทูตวิทยาศาสตร์เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมทั้งในเชิงนโยบาย และการนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับประเทศต่างๆ

๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น

๑.๒ เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

๑.๓ เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

๑.๔ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น
๒.๑.๒ เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม
๒.๑.๓ พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒.๑.๔ เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวระหว่างภาคลดลง
๒.๒.๒ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาคลดลง
๒.๒.๓ เมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่เพิ่มขึ้น
๒.๒.๔ ค่าเฉลี่ยสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักบริเวณ มาบตาพุดไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน
๒.๒.๕ ข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบการในพื้นที่ลดลง
๒.๒.๖ มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
๒.๒.๗ สถานประกอบการที่จดทะเบียนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่เพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๓.๑.๑ ภาคเหนือ : พัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง
๑) พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวบริการสุขภาพและการศึกษาที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง
๒) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้แนวคิดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๓) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คืนความอุดมสมบูรณ์สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๔) พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของภาคเหนือที่เร็วกว่าระดับประเทศ ๑๐ ปี

๓.๑.๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง
๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
๒) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๓) ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอมยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และกีฬาสู่นานาชาติ
๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๕) ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำของจังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา

๓.๑.๓ ภาคกลาง : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ
๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของฐานอุตสาหกรรมเดิมและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่
๒) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความทันสมัยและเป็นสากล

๓) ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และภาพลักษณ์ที่ได้มาตรฐานสากล

๔) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำแก้ไขปัญหาความขัดแย้งการใช้น้ำในภาคตะวันออก และส่งเสริมการทำแหล่งกักเก็บน้ำขนาดเล็กกระจายในพื้นที่การเกษตรของภาคกลางตอนบนเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง

๓.๑.๔ ภาคใต้ : พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพของห่วงโซ่คุณค่าเพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒) ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เชื่อมโยงรวมทั้งชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๓) พัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจเฉพาะ

๔) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค และพื้นที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดนครศรีธรรมราชและสงขลา

๓.๒ การพัฒนาเมือง

๓.๒.๑ แนวทางการพัฒนาหลัก

๑) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อการใช้งานของคนทุกกลุ่มในสังคมอย่างเท่าเทียม เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

๒) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

๓) พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

๔) รักษาอัตลักษณ์ของเมืองและสร้างคุณค่าของทรัพยากรเพื่อกระจายรายได้ให้คนในท้องถิ่น

๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมือง

๓.๒.๒ แนวทางการพัฒนาเมืองสำคัญ

๑) ส่งเสริมกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการติดต่อธุรกิจระหว่างประเทศรวมทั้งเป็นศูนย์กลางการศึกษา การบริการด้านการแพทย์และสุขภาพระดับนานาชาติที่พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีในการสื่อสารและระบบคมนาคมมาตรฐานสูง

๒) พัฒนาเมืองปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และสมุทรสาคร) ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการบริการธุรกิจและการพาณิชย์ ศูนย์กลางการขนส่งและ โลจิสติกส์ ศูนย์บริการด้านสุขภาพและการศึกษาและเมืองที่อยู่อาศัย

๓) พัฒนาเมืองเชียงใหม่และเมืองพิษณุโลกให้เป็นศูนย์กลางการค้า การบริการธุรกิจสุขภาพ การศึกษา และธุรกิจด้านดิจิทัล

๔) พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้าการลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา

๕) พัฒนาเมืองภูเก็ตและเมืองหาดใหญ่ให้เป็นเมืองน่าอยู่และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม

๖) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญและบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๓.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

๓.๓.๑ พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

๑) เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลักให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๒) สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๓) เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเลเชื่อมโยงอ่าวไทยฝั่งตะวันออกและตะวันตก

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

๕) กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่

๓.๓.๒ พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๑) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๒) สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๓) ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา

๔) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม

๑๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

๑.๒ เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

๑.๓ เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่าง ๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

๒.๑.๒ ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

๒.๑.๓ ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจใน อนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้

๒.๑.๔ ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ ความสำเร็จของไทยในการผลักดันให้เกิดโครงข่ายความเชื่อมโยงทางด้านโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ภายในภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวก ลดระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่ง

๒.๒.๒ ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนใน อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Cross Border Transport Agreement: CBTA) ณ ด่านชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๒.๓ ดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทยในดัชนีการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index)

๒.๒.๔ มูลค่าสินค้าขั้นกลางที่ผ่านด่านชายแดนระหว่างประเทศ

๒.๒.๕ มูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๖ มูลค่าการบริการของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๗ ปริมาณการขนส่งสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๙ มูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๑๐ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ได้รับการปรับปรุงให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการผลิต การลงทุน และบริการ

๒.๒.๑๑ มูลค่าการให้ความช่วยเหลือของไทยในอนุภูมิภาคและภูมิภาค

๒.๒.๑๒ ความสำเร็จของโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๑๓ ความก้าวหน้าในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ขยายความร่วมมือทางการค้า และการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

๓.๒ พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมือ อนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๓.๒.๑ พัฒนาความเชื่อมโยงตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนให้มีความต่อเนื่องและเป็นโครงข่ายที่สมบูรณ์

๓.๒.๒ พัฒนารูปแบบและบริการการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

๓.๒.๓ ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๔ พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและบริการโลจิสติกส์

๓.๒.๕ เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดนเขตเศรษฐกิจชายแดนตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

๓.๓ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

๓.๓.๑ สนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนร่วมระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านและส่งเสริมการค้าและการบริการชายแดน

๓.๓.๒ ผลักดันให้เกิดการบูรณาการแผนการพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อผลประโยชน์ด้านความมั่นคงและการสร้างเสถียรภาพของพื้นที่

๓.๔ ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ(Outward investment)ของผู้ประกอบการไทย

๓.๔.๑ พัฒนาผู้ประกอบการโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓.๔.๒ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๓.๔.๓ พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและการสนับสนุนการดำเนินงานโดยกลไกสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ

๓.๔.๔ สนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๓.๕ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๓.๖ สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาประเทศ

๓.๖.๑ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ

๓.๖.๒ เพิ่มบทบาทนาของไทยในการให้ความช่วยเหลือทางการพัฒนา

๓.๗ เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

๓.๗.๑ รักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่

๓.๗.๒ รักษาดุลยภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

๓.๗.๓ ยกระดับมาตรฐานของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานและบรรทัดฐานสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

๓.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง

๓.๙ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

๓.๑๐ ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถ เพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือ และอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ยกระดับ สถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเตอร์เน็ตเชื่อมโยง โรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้าน การศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยงอาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่าย โรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวังวินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้ง พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐ - ๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกรพัฒนา เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึง แหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม นำร่องในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุดรธานี ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิต ให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้ง ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้า เกษตร ที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจ รับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบ เกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียว ในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่(Zoning)และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นใน การแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่นำร่องจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและ มีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้

ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้าและนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ และอำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้า อุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบ ในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมการพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

๖) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนา เทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบ และการจัดการเพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบ บริการสังคมที่ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียวความสะอาดและดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

๘) ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ของพื้นที่ต้นน้ำในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนด และทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน รวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของ อุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในขั้นประยุกต์ และทดลอง

เพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อน อัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็กเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมาย เฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงจุดเด่น หรือ อัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และ เชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุน ทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากร และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่ แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย – อุดรธานี - หนองบัวลำภู - หนองคาย - สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถี ชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่าง แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้าง งานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานีหนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกรื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิวัฒนาการของภาคอีสานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลูกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจาก การกีฬาและธุรกิจที่

เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการ ธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความ สมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น เพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการ จัดการขยะอย่างถูกวิธี

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก(EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิการพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับ ระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้ง ส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทาง การจัดรูปที่ดิน การวางผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากลเร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวกประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยพัฒนามุกดาหารเป็นพื้นที่ นำร่องเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์กลยุทธ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

กลยุทธ์ ๑.๑ พัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูล ด้านการค้า การลงทุน

๑) โครงการศูนย์บริการข้อมูลแบบเบ็ดเสร็จด้านการค้าการลงทุน ณ จุดผ่านแดน ๓๓ กลยุทธ์ ๑.๒ : เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงาน

๒) โครงการเพิ่มศักยภาพและยกระดับแรงงาน กลยุทธ์ ๑.๓ : ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ

๓) โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนและเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและอุตสาหกรรม

๔) โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการแข่งขันได้

๕) โครงการปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนการค้าและการลงทุน

๖) โครงการเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

๗) โครงการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดนสู่อาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับการค้า การผลิตสินค้าทางการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๑ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑) โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยการพัฒนาและฟื้นฟูลุ่มน้ำอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ ๒.๒ พัฒนาทักษะแรงงานด้านการเกษตร(ยางพารา)

๑) โครงการพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานแรงงานด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร

๑) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา
๒) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว
๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง
๔) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโรง
๕) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
๖) โครงการติดตามและประเมินผลและประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง
๗) โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๔ เพิ่มศักยภาพการผลิตผลผลิตทางการเกษตร

๑) โครงการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพ
๒) โครงการเลี้ยงกระบืออย่างยั่งยืน เพื่อลดต้นทุนการผลิต
๓) โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรอาชีพด้านการประมง

กลยุทธ์ ๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต และการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

๑) โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการแปรรูปยางพาราให้ได้มาตรฐาน
๒) โครงการศึกษา การบริหารจัดการวงโซ่อุปทานยางพารา
๓) โครงการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์ ๒.๖ สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจรและพัฒนาช่องทางการตลาด

๑) โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการสถาบันเกษตรกรและพัฒนาสหกรณ์การตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลยุทธ์ ๓.๑ การพัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

๑) โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
๒) โครงการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๒ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๑) โครงการเพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๑) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ
๒) โครงการขุดลอกหนองกอมเกาะเพื่อให้เป็นพื้นที่รับน้ำและเป็นหนองน้ำสาธารณะและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๔ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๑) โครงการพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว ทั้งระบบเพื่อส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดของกลุ่มจังหวัด

๒) โครงการพัฒนาด้านบริหารการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานี

๓) โครงการยกระดับคุณภาพผู้ประกอบการสถานบริการ เช่น ร้านอาหาร ที่พัก โรงแรม ฯลฯ

๔) โครงการถนนแห่งภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัด(สินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP)

๕) โครงการพัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ (ในต่างประเทศ)

กลยุทธ์ ๓.๕ ส่งเสริมกิจกรรด้านการท่องเที่ยว

๑) โครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๖ พัฒนาโลจิสติก เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๑) โครงการปรับปรุงทางหลวงเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี (ปี พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

วิสัยทัศน์จังหวัดอุดรธานี “เมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางการค้าการลงทุนของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ : ๑. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกปัจจัยพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และการยกระดับมาตรฐานสถานประกอบและแรงงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการค้า การลงทุนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๒. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและยกระดับมาตรฐานการทำการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และเสริมสร้างขีดความสามารถ ในการพัฒนาทุนมนุษย์และการลดความเลื่อมล้ำโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว โดยใช้รัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์และการท่องเที่ยวของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำ การจัดการขยะ/น้ำเสียเพื่อการใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืน

๖. เสริมสร้างสังคมที่มั่นคง ความปลอดภัย ในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการจังหวัดให้มีเอกภาพด้วยการบูรณาการการทำงานกันทุกภาคส่วนตามค่านิยม UDON TEAM

เป้าหมายรวม : เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างสมดุลควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคม ความมั่นคงปลอดภัย และการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย ๕ ปี ย้อนหลังต่อปี

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ : การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้างการลงทุน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP
๒. จำนวนธุรกิจที่ได้รับการยกระดับตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านค้าปลีกค้าส่งและการลงทุนในพื้นที่
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการ

แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมอุตสาหกรรมพัฒนาแรงงานเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
๒. ส่งเสริมการตลาดและแผนธุรกิจให้แก่กลุ่มธุรกิจเป้าหมายอุดรธานี ๔.๐
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการบริการ
๔. สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๒ : การส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละของจำนวนเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการได้มีการน้อมนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการวางแผนการผลิตและการพัฒนาภาคเกษตร (ร้อยละ ๘๐)
๒. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดินและน้ำ (๑๕,๗๕๐ ไร่)
๓. จำนวนแปลงฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๑๐)
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าและรายได้ของเกษตรกร
(๑) มูลค่าเกษตรเพิ่มขึ้น ๕%
(๒) รายได้ของเกษตรกนเพิ่มขึ้น ๑๐%

แนวทางการพัฒนา : ๑. ขยายผลองค์ความรู้การทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๔. ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๓ : การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคม มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ประชาชนมีความเข้มแข็งด้านร่างกายและจิตใจ มีขีดความสามารถด้านการแข่งขันและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวาน
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลกายตามเกณฑ์มาตรฐาน
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพัฒนาการสมวัยของเด็กปฐมวัย
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพ
๕. ร้อยละของจำนวนแรงงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแรงงาน
๖. ร้อยละของจำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ ที่ได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิต
๗. ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจน
๘. ค่า Gini Index ลดลง
๙. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคม
๑๐. ค่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นด้านคุณภาพการบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิตของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุสุขภาพดี
๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย
๓. ลดความเลื่อมล้ำด้วยสังคมคนอุดรธานีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ : การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS MICE & Tourism City)

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มประมาณ และมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมไมซ์บนพื้นฐานของการบริหารจัดการอย่างเป็นเลิศร่วมกัน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์
๒. จำนวนคลัสเตอร์ธุรกิจ ผู้ผลติสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๓. จำนวนบุคลากรที่ผ่านการอบรมความรู้ด้านอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว
๔. ร้อยละของความพึงพอใจของการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว/ที่พัก และสถานที่จัดงาน

แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์จุดขายโดยเน้นศักยภาพที่มีเอกลักษณ์
๒. สนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์เชื่อมโยงกลุ่มผู้ผลิตสินค้า และบริการ
๓. พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมการกีฬา
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไมซ์ และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : เพื่อรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ยังคงสภาพเดิมไม่น้อยกว่า ๗๑๙,๓๕๗ ไร่
๒. จำนวนของแหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู
๓. ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของขยะที่ถูกนำกลับไปใช้ประโยชน์
๔. ปริมาณขยะ/ น้ำเสียที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
๕. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายที่ได้รับการขึ้นทะเบียนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา : ๑. ปกป้อง อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ป่า)
๒. พัฒนาแหล่งน้ำ และนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด
๓. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการนำกลับมาใช้ประโยชน์
๔. พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๖ : การสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้มีความสงบเรียบร้อย และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแกนนำการเสริมสร้างการเรียนรู้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
๒. จำนวนผู้ค้าที่ถูกจับกุมดำเนินคดี
๓. จำนวนที่ลดลงของผู้เสพ/ ผู้ติด
๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสถานบันเทิง/ หอพัก/ สถานที่บริการที่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย
๕. ร้อยละที่ลดลงของคดีอาญา ๔ กลุ่ม
๖. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครั้งของสาธารณภัยและจำนวนผู้เสียชีวิตจากสาธารณภัยและอุบัติเหตุ

แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทางเป็นพระประมุข
๒. ป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหายาเสพติดและจัดระเบียบสังคม
๓. รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๔. ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณะภัย

<u>ค่านิยม</u> UDON TEAM

U :	UNITY	:	เอกภาพ
D :	DEVELOPMENT	:	พัฒนาอย่างต่อเนื่อง
O :	OPENMIND	:	เปิดใจให้บริการ
N :	NETWORK	:	สานเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน
T :	TRANPARENCY	:	มีความโปร่งใส
E :	EXCELLENCE	:	เน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน
A :	ACCOUNTABILITY	:	มีความรับผิดชอบ

M : MORALITY : มีศีลธรรม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

๑) วิสัยทัศน์ : “เมืองน่าอยู่ ประตูสู่อินโดจีน ถิ่นมรดกโลก”

๒) ยุทธศาสตร์พัฒนา

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการลงทุนและพานิชยกรรม

๑. ทำให้เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนด้านอุตสาหกรรมการเกษตร/เกษตรอินทรีย์ในกลุ่มอินโดจีน

๒. ทำให้มีการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร/เกษตรอินทรีย์ให้ได้ตามมาตรฐานเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค

๓. ทำให้เกษตรกร องค์กรเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน มีความเข้มแข็งและสามารถเป็นแกนกลางในการส่งเสริมพัฒนาด้านการเกษตรของท้องถิ่น

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่หลากหลายและครอบคลุมสอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี โดยเชื่อมโยงกันระหว่างชนบท/เมือง/ภูมิภาค/ประเทศ

๒. ทำให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่นวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและการกีฬา

๑. ทำให้นักเรียนในสังกัด อบจ.เกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการดำรงชีวิตและยกระดับการเรียนรู้สู่ระดับสากล

๒. ทำให้นักเรียนในสังกัด สพฐ.จังหวัดอุดรธานี ได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

๓. ทำให้ภาคประชาชนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๔. ทำให้ประชาชนมีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดีและมีใจรักในการออกกำลังกายรวมถึงการเสริมสร้างโอกาสแก่ผู้ที่สนใจและมีทักษะการกีฬาสู่สากล

๕. ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของประชาชนผู้สนใจและมีความสามารถสู่การกีฬาระดับสากล

(๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ทำให้เกิดโครงข่ายทางหลวงท้องถิ่นที่เชื่อมกับเส้นทางหลัก เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบ้านเมืองให้น่าอยู่

๒. ทำให้เกิดแหล่งน้ำด้านการเกษตร/อุปโภคบริโภค ที่มีระบบการบริหารจัดการน้ำอย่าง มีประสิทธิภาพร่วมกับหน่วยงานภาคี ภาครัฐ ภาคท้องถิ่น และภาคประชาชนในชุมชน

(๕) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต**

๑. ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณธรรมมีจิตสาธารณะ ชุมชนเข้มแข็ง

๒. ทำให้มีการพัฒนาและเพิ่มทักษะในการดำรงชีวิตแก่ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และ ผู้ติดเชื้อเอดส์

(๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

๑. ทำให้บุคลากรในองค์กรมีศักยภาพที่สอดคล้องต่อภารกิจและเกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

๒. ทำให้เกิดการบริหารจัดการแบบบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ/ท้องถิ่น/ภาคเอกชน/ประชาชน

๓. เพื่อสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี
(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. วิสัยทัศน์ (Vission)

"บรูณาการการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดอุดรธานีเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงอย่างยั่งยืน"

๒. พันธกิจ (Mission)

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด

๒. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๓. การพาณิชย์ และส่งเสริมการลงทุน

๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยว และกีฬา

๕. การจัดการศึกษา

๖. การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส

๗. การส่งเสริมการมีส่วนรวมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

๙. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๐. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๑๑. การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๒. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และมลพิษต่างๆ

๑๓. การรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

๑.) ส่งเสริมอุตสาหกรรมและพัฒนาแรงงานมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

๒.) ส่งเสริมการตลาดและแผนธุรกิจให้แก่กลุ่มเป้าหมายอุดรธานี ๔.๐

๓.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ

๔.) สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้

๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

แนวทางการพัฒนา

๑.) **ขยายผลองค์ความรู้การทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**

๒.) **พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร**

๓.) **เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์**

๔.) ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคม มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี

แนวทางการพัฒนา

๑.) ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุสุขภาพดี

๒.) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย

๓.) ลดความเลื่อมล้ำด้านสังคมคนอุดรธานีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔.) พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต

๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางของอนุภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

๑.) ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์จุดขายโดยเน้นศักยภาพที่มีเอกลักษณ์

๒.) สนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์เชื่อโยงกลุ่มผู้ผลิตสินค้า

๓.) พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา

๔.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา

๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑.) ปกป้อง อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.) พัฒนาแหล่งน้ำและนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด

๓.) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการนำกลับมาใช้ประโยชน์

๔.) พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑.) ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

๒.) ป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหายาเสพติดและจัดระเบียบสังคม

๓.) รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔.) ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณะ

๓.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๗ ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑.) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นทุกๆ ด้านตามหลักบริหารบ้านเมืองที่ดี

๒.) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓.) ประสานบูรณาการแผนพัฒนาท้องถิ่นมิให้เกิดความทับซ้อนของพื้นที่ในการดำเนินงานเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี โดยมีเป้าหมายสำคัญที่นำทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมน่าอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และครอบคลุมทุกมิติพัฒนา ซึ่งทุกประเด็นต้องการบูรณาจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และความต้องการของภาคประชาสังคม ท้องถิ่นและชุมชน อย่างเป็นเอกภาพ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

โครงสร้างความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. ความมั่นคง
๒. ความสามารถในการแข่งขัน
๓. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
๔. การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. การสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
๒. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
๖. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโอจิสติกส์
๘. การพัฒนายุทธศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
๙. การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

๑. การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิตและการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณีของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง
๓. เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี

๑. การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล

๒. การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

๓. การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม

๔. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๖. การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

๑. ด้านส่งเสริมการลงทุนและพาณิชยกรรม

๒. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ด้านการศึกษาและการกีฬา

๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๕. ด้านพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

๖. ด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสมารถในการแข่งขันในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

๒. การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

๓. การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๔. การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์ของอนุภาคลุ่มน้ำโขง

๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๖. การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

๗. ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

๗. กรอบการประสานโครงการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

กรอบการประสานโครงการพัฒนาที่มาจากการบูรณาการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโครงการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการดำเนินการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ดังนี้

๑. อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒

๒. โครงการพัฒนาที่ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปได้ประโยชน์และได้ทำความตกลงกันไว้ หมายถึง โครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปจะต้องดำเนินการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด

๓. ขนาดของโครงการและงบประมาณในการดำเนินโครงการพัฒนา หมายถึง โครงการพัฒนาที่มีขนาดของโครงการใหญ่ ใช้งบประมาณจำนวนมากและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่สามารถดำเนินได้โดยโครงการดังกล่าวอาจส่งผลในภาพรวมของการพัฒนาในระดับจังหวัดก็ได้

๔. ความซับซ้อนของโครงการที่ต้องการความชำนาญเป็นพิเศษ หมายถึง โครงการพัฒนาที่ต้องใช้เทคนิคในการดำเนินการตามโครงการค่อนข้างสูง หรือเป็นโครงการพัฒนาที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการกำกับดูแลหรือเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินโครงการถึงจะบรรลุเป้าหมายของโครงการ

๕. โครงการที่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและสภาพภูมิสังคม หมายถึง โครงการพัฒนาที่ดำเนินการแล้วอาจส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ และสภาพแวดล้อม ที่ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรืออาจส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิสังคม วัฒนธรรม จารีตประเพณี สภาพความเป็นอยู่ตามปกติของประชาชนในวงกว้างเกินพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวมของจังหวัด หมายถึง การป้องกันบรรเทา สาธารณภัยที่เกิดในวงกว้าง เช่น อุทกภัย วาตภัย ธรณีพิบัติ ไฟป่า ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องร่วมมือป้องกันภัยดังกล่าว หรือภัยอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์ต่อชีวิตและทรัพย์สิน การก่อความไม่สงบ การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การตัดไม้ทำลายป่าหรือภัยอันเกิดจากยาเสพติด เป็นต้น

๗. องค์ประกอบอื่นๆ ของสภาพพื้นที่ตามความจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างในสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพแวดล้อมทางกายภาพและชีวภาพที่ส่งผลให้การดำเนินโครงการพัฒนาต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพดังกล่าวตามความจำเป็น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลบ้านผือเป็นตำบลขนาดเล็กที่มีความสงบสุข และคาดการณ์ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่อาศัยและมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตดังนี้

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ

“ เมืองท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เกษตรกรรมปลอดสารพิษ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม เพียบพร้อมบริการ ประชาชนแข็งแรง ชุมชนเข้มแข็ง”

๒.๑ พันธกิจ (MISSION)

๑. ปรับปรุงพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ให้ได้มาตรฐาน ตามความต้องการของประชาชนเพื่อรองรับการขยายตัวของตำบลในอนาคต และเศรษฐกิจของท้องถิ่น

๒. การเสริมสร้างและพัฒนาระบบการศึกษาและสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ

๔. การปรับปรุง และพัฒนาระบบการบริหาร การจัดการตลอดจนความมั่นคงและปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๕. ส่งเสริมและพัฒนาประชาชนให้สามารถพึ่งตนเองได้และชุมชนเข้มแข็ง

นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

นอกจากการนำเอายุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี และอำเภอมาเป็นมาเป็นกรอบในการพัฒนาแล้ว การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือก็ได้นำเอานโยบายผู้บริหารท้องถิ่นมาเป็นกรอบและแนวทางการพัฒนา เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ ของประชาชน สร้างประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน โดยแบ่งออกเป็นทั้งสิ้น ๙ นโยบาย

๑. นโยบายจำเป็นและเร่งด่วน

๒. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๓. นโยบายด้านการพัฒนาแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๔. นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ การส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้

๕. นโยบายด้านการพัฒนาสังคมการมีส่วนรวมและชุมชนเข็มแข็ง

๖. นโยบายด้านการพัฒนาสาธารณสุขและสุขภาพอนามัยอันดีแก่ประชาชน

๗. นโยบายด้านการศึกษา วัฒนธรรมประเพณี การกีฬาและการท่องเที่ยว

๘. แผนงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๙. แผนงานด้านการพัฒนาส่งเสริมบทบาทด้านการเมืองการปกครองและการมีส่วนร่วม

ซึ่งแนวนโยบายต่าง ๆ เหล่านี้ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือได้พิจารณาโดยใช้เหตุผลโดยยึดหลักความความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ ซึ่งแนวนโยบายดังกล่าวมีรายละเอียดแบ่งย่อยได้ดังนี้คือ

๒.๒ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและเสมอภาค

๒. ประชาชนมีศักยภาพ มีความรู้มีรายได้เพียงพอสามารถพึงตนเองได้

๓. มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษให้บ้านเรือนและชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข

๔. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีแบบบูรณาการและมีส่วนร่วม

๕. การเพิ่มผลผลิต และประชาชนมีศักยภาพในการทำการเกษตร

๒.๓ นโยบายการพัฒนาของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ

คำแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ โดยนำเสนอ กรอบความคิด และวิสัยทัศน์ในการ

กำหนดนโยบายและแผนงาน เป็นแนวทางในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ จำนวน ๗ ด้าน ประกอบด้วย

๑. ด้านสาธาณูปโภคปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่

๑.๑ ด้านไฟฟ้า

๑. จัดทำแผนงานที่พัฒนาส่งเสริม สนับสนุนขยายไฟฟ้ากระแส และไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์เข้าสู่พื้นที่การเกษตรให้ครบทุกหมู่บ้าน

๒. เพิ่มแสงสว่างในเส้นทางหลัก ทำการติดตั้งไฟฟ้าในจุดที่อับเสี่ยงต่อการเกิดภัยอันตรายต่อชุมชน ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๓. จัดทำแผนพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ติดตั้งสัญญาณไฟเตือนตามสี่แยกที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย ครอบคุลมทุกหมู่บ้าน

๑.๒. ด้านน้ำเพื่อการอุปโภค และการบริโภค และน้ำในการทำการเกษตร

๑ จัดทำแผนพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน น้ำประปาหมู่บ้านให้มีระบบเครื่องกรองน้ำที่สะอาดปราศจากเชื้อโรค ให้สามารถดื่มกินได้อย่างปลอดภัย ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๒. จัดทำแผนพัฒนา ปรับปรุง และซ่อมแซม ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการบำรุงรักษาระบบน้ำประปาหมู่บ้าน ให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๓. จัดทำแผนแม่บทพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่มาใช้เพื่อการเกษตร และสนับสนุน ร่วมประสานงาน ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑.๓. ด้านการจัดการกำจัดขยะมูลฝอย และการรักษาสภาพแวดล้อม

๑. จัดทำแผนพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณจัดหาถังขยะแยกประเภทขยะ เพื่อคัดแยกขยะในครัวเรือน

๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้ความรู้ คำแนะนำ ในการคัดแยกขยะที่เป็นรายได้ ขยะที่เป็นปุ๋ย ขยะที่นำมาหมักเพื่อดูแลสุขภาพอนามัย ช่วยลดปัญหาภาวะโลกร้อนในสังคม

๒. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจการลงทุนของชุมชน

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนด้านการลงทุนทำธุรกิจในชุมชน เพื่อรองรับการขยายตัวสู่อาเซียน

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบอาชีพ กลุ่มอาชีพที่มีอยู่ในชุมชนให้มีขีดความสามารถเป็นผู้ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ สามารถสร้างแบบแผนของตำบลของตำบลบ้านผือ ดังแนวคิดที่ว่า “ โซนบ้านแมดค้าปลา โซนบ้านผือค้าข้าว”

๒.๓ จัดทำแผนพัฒนา ปรับปรุงการบริหารจัดการตลาดสดตำบลบ้านผือ ให้เป็นตลาดกลางในการค้าขายของชุมชน

๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุนทุนหมุนเวียนผู้ทำนา ผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ผู้เลี้ยงสัตว์ และอาชีพอื่นในชุมชนอย่างทั่วถึง

๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุนการอบรม ให้มีการพัฒนาอาชีพ มีสร้างอาชีพใหม่ มีอาชีพเสริมในชุมชนที่หลากหลาย

๓. ด้านการพัฒนา การคมนาคมขนส่ง

๓.๑ จัดทำแผนงาน พัฒนาส่งเสริม สนับสนุนถนนคอนกรีตจากชุมชนออกสู่เส้นทางการเกษตร ให้เดินทางด้วยความสะดวก รวดเร็วขึ้น

๓.๒ จัดทำแผนพัฒนา สนับสนุนงบประมาณในการบำรุงรักษา ซ่อมแซมถนนในหมู่บ้านครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๓.๓ จัดทำแผนพัฒนา ระบบท่อระบายน้ำและระบบท่อระบายน้ำของชุมชน ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๔. ด้านการพัฒนาการศึกษา

๔.๑ จัดทำแผนงานพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนทางการศึกษา ให้มีศักยภาพทางด้านการจัดการศูนย์เด็กเล็กในตำบล ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นเพื่อเป็นการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๔.๒ จัดทำแผนส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากับหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องกัน

๕. ด้านการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุน การจัดสวัสดิการให้แก่ชุมชน ได้แก่ กลุ่มอาสาสมัครของชุมชน เช่น อสม. อปพร. กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มจิตอาสาอื่นๆ ในตำบลบ้านผือ

๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุน กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านผือ ชมรมผู้สูงอายุตำบลบ้านผือ กลุ่มฌาปนกิจหมู่บ้านในตำบลบ้านผือ

๕.๓ จัดทำแผนงาน ปรับปรุงแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ สนามกีฬากลาง และสถานที่ออกกำลังกายของชุมชน ให้มีทัศนียภาพที่สวยงาม ร่มรื่น ปลอดภัย เป็นหน้าเป็นตาของตำบลบ้านผือ

๖. ด้านการพัฒนาสาธารณสุข และสาธารณภัย

๖.๑ จัดทำแผนส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณในการกำจัดโรคติดต่อ โรคระบาดในชุมชน ในการแก้ไขและพัฒนาคุณภาพชีวิตชาวตำบลบ้านผือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุขในชุมชน

๖.๒ จัดทำแผนแม่บทของตำบล เพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดของชุมชน และสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขภัยเกี่ยวกับยาเสพติด

๖.๓ จัดทำแผนส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ เช่น ด้านกีฬา ด้านกิจกรรมนันทนาการ ด้านการอบรมพัฒนาสุขภาพอนามัยของประชาชนในชุมชน

๖.๔ จัดทำแผนงาน ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์กู้ชีพกู้ภัยตำบลบ้านผือ เพื่อให้มีการบริหารจัดการด้านสาธารณภัย อุบัติภัย การเจ็บป่วย ของชาวตำบลบ้านผือ

๗. ด้านการพัฒนาขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณี

๗.๑ จัดทำแผนส่งเสริม สนับสนุน งานบุญประเพณีตามฮีตสิบสองคองสิบสี่ และวัฒนธรรมท้องถิ่นของตำบลบ้านผือแบบดั้งเดิมให้คงอยู่สืบไป

๗.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ชาวตำบลบ้านผือ สร้างเอกลักษณ์ในด้านการอนุรักษ์ประเพณีประจำท้องถิ่นของตำบลบ้านผือ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาของ อบต.บ้านผือ

นำแนวทางการพัฒนาและยุทศาสตร์การพัฒนาตามแบบยุทศาสตร์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ที่	แนวทางการพัฒนา	ยุทธศาสตร์
๑	แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน ทางเท้า ระบบบำบัดน้ำเสียและสร้างร่องระบายน้ำแนวทางที่ ๒ การพัฒนาระบบไฟฟ้า และแสงสว่าง แนวทางที่ ๓ การพัฒนาแหล่งน้ำอุปโภค – บริโภค	**ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน**
๒	แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสวัสดิการ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ, ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมอาชีพและกระจายรายได้ แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน	**ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ**
๓	แนวทางที่ ๑ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางที่ ๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามระบอบประชาธิปไตย แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ การเผยแพราแนะนำ เกี่ยวกับกิจการขององค์การบริหารส่วน ตำบลบ้านผือ แนวทางที่ ๕ การพัฒนาและสิ่งเสริมด้านกีฬาและการนันทนาการ	**ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคง**
๔	แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางที่ ๓ การป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	**ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม**
๕	แนวทางที่ ๑ การพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน แนวทางที่ ๒ การพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร และการให้บริการ แนวทางที่ ๓ การปรับปรุงระบบการจัดเก็บเอกสาร และสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน)	**ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี**
๖	แนวทางที่ ๑ การป้องกัน รักษา ส่งเสริม และฟื้นฟูสุขภาพอนามัยของประชาชน แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมสวัสดิการ นันทนาการ และการกีฬา	**ยุทธศาสตร์ด้านการกีฬาและสาธารณะสุข**
๗	แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการศึกษา และวัฒนธรรมในชุมชน	**ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม**

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๑. จากการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ได้ดังนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง

โครงสร้าง

๑. อบต.บ้านผือ แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๔ กอง คือ สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง และกองสวัสดิการสังคม มีการแบ่งหน้าที่การทำงานอย่างชัดเจน

๒. อบต.บ้านผือ มีการแบ่งสายบังคับบัญชาโดยมีนายก อบต.เป็นผู้ควบคุม ดูแล มีรองนายก ปลัด อบต. และหัวหน้าส่วนราชการ

๓. ในการประสานงานมีการประชุมปรึกษาหารือกัน

กลยุทธ์

๑. อบต.บ้านผือ มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ๕ ปี แผนการพัฒนา ๓ ปี ที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างเป็นระบบ

๒. อบต.บ้านผือ มีระบบการฝึกอบรมหรือพัฒนาคนพฤติกรรมของผู้บริหาร

๓. ผู้บริหารของ อบต.บ้านผือ ใช้พฤติกรรมการบริหารแบบครอบครัวสมาชิกในองค์กร

๔. อบต.บ้านผือ มีบุคลากรที่จะทำงานในสำนักงานและส่วนต่างๆอย่างเพียงพอ

๕. บุคลากรมีวิธีการในการทำงานเป็นทีม

ความรู้ความสามารถขององค์กร

๑. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในหน้าที่ของตนที่ปฏิบัติอยู่

ค่านิยมร่วมกันของสมาชิกในองค์กร

๑. อบต.บ้านผือ กำหนดค่านิยมร่วมกันว่า “รวดเร็ว ทันใจ ยินดีรับใช้ประชาชน”

จุดอ่อน

โครงสร้าง

๑. อบต.บ้านผือ มีภารกิจที่ต้องดำเนินการแต่ไม่มีหน่วยงานรองรับ

กลยุทธ์

๑. มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาสามปี แต่ไม่มีการนำมาปฏิบัติได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัด

ระบบ

๑. การจัดทำระบบบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์ไม่เป็นปัจจุบันเนื่องจากบุคลากรขาดความรู้ความสามารถ

พฤติกรรมของผู้บริหาร

๑. ผู้บริหารใช้หลักวิชาการมาบริหารงาน

สมาชิกในองค์กร

๑. บุคลากรมีจำนวนน้อยแต่รับผิดชอบงานหลายด้าน

ความรู้ความสามารถขององค์กร

๑. บุคลากรบางส่วนขาดทักษะความริเริ่มในการเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ๆ

ค่านิยมร่วมกันของสมาชิกในองค์กร

๑. บุคลากรบางคน ไม่ทำตามค่านิยมที่ตกลงร่วมกัน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก อบต.

โอกาส

เศรษฐกิจ

๑. พื้นที่ในเขต อบต.บ้านผือ เหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือการปลูกข้าว ปลูกอ้อย มันสำปะหลัง เลี้ยงปลา ประมงน้ำจืด ทำให้ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้พอเพียงสำหรับครัวเรือน

เทคโนโลยี

๑. กระทรวงไอซีที ได้มี พรบ.คอมพิวเตอร์ปี ๒๕๕๐ เพื่อคุ้มครองผู้ถูกละเมิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๒. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สนับสนุนให้ อปท. บันทึกบัญชีด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ทำให้การบริหารงานด้านบัญชีรวดเร็วยิ่งขึ้น

กฎหมาย

๑. พรบ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ.๒๕๕๒ ได้บัญญัติเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นอย่างชัดเจน

การเมือง

๑. พรบ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดการถ่ายโอนภารกิจ อำนาจหน้าที่ ในการบริการสาธารณะให้ อปท.

สังคม

๑. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีงบประมาณสนับสนุนให้จัดทำโครงการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ

วัฒนธรรม

๑. มีการจัดประเพณีต่างๆ ต่อเนื่องกันทุกปี งานทอดเทียนเข้าพรรษา งานบุญมหาชาติ ทำให้เกิดความสามัคคี

โลกาภิวัตน์

๑. มีอินเตอร์เน็ต และ WIFI ไว้บริการประชาชน

อุปสรรค

เศรษฐกิจ

๑. ต้นทุนการผลิตด้านเกษตรกรรม มีราคาสูง เช่น ราคาปุ๋ย เมล็ดพันธ์ ค่าขนส่ง และค่าแรงงานสูงขึ้น ทำให้ผลผลิตมีราคาสูง ขายได้น้อย ทำให้ขาดรายได้

๒. ไม่มีตลาดกลาง ในการส่งผลผลิตออกจำหน่าย

<u>เทคโนโลยี</u>

๑. เกษตรกรไม่มีความรู้ในการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงคุณภาพ และเพิ่มผลผลิต เช่นไม่รู้เทคโนโลยี ในการคัดเลือกเมล็ดพันธ์พืชที่ดี

<u>กฎหมาย</u>

๑. ประชาชนในท้องถิ่นขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง เช่นสิทธิเสรีภาพในการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง หรือสิทธิในการชุมนุมเรียกร้อง

<u>การเมือง</u>

๑. เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศ ทำให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นล่าช้า ทำให้ไม่สามารถกำหนดทิศทางการบริหาร ทำให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ทันตามกำหนด

<u>สังคม</u>

๑. นิยมส่งลูกหลานไปขายแรงงานที่ต่างประเทศ บางส่วนผิดกฎหมาย อีกทั้งเป็นแรงงานที่มีคุณวุฒิต่ำได้ ค่าตอบแทนน้อย

<u>โลกาภิวัตน์</u>

๑. ประชาชนในท้องถิ่นไม่มีความชำนาญในการใช้ภาษาต่างประเทศ จึงทำให้ไม่สามารถที่จะเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (S)	**โอกาส (O)**
๑.การแบ่งส่วนราชการและแบ่งหน้าที่การทำงานชัดเจน ๒.มีการแบ่งสายการบังคับบัญชา ๓.มีการประสานงาน ๔.มีการจัดทำแผนที่สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของประชาชน ๕.มีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย ๖.มีการฝึกอบรมและพัฒนา ๗.มีบุคลากรที่เพียงพอและเหมาะสมกับงาน ๘.มีการบริหารแบบครอบครัว ๙.มีการทำงานเป็นทีม ๑๐.บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ๑๑.มีการกำหนดค่านิยมร่วมกัน	๑.พื้นที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ๒.พื้นที่มีความเหมาะสมง่ายต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ๓.กลุ่มอาชีพเข้มแข็ง ๔.มีการสนับสนุนให้บันทึกระบบบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์ ๕.มีกฎหมายให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงาน ๖.มีการถ่ายโอนการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ๗.หน่วยงานภายนอกสนับสนุนงบประมาณ ๘.มีประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้าน ๙.มีอินเทอร์เน็ต และWIFI ไว้บริการประชาชน ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
จุดอ่อน (W)	**อุปสรรค (T)**
๑.ไม่มีหน่วยงานรองรับภารกิจ ๒.การสั่งงานไม่เป็นตามสายบังคับบัญชา ๓.การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผน	๑.ต้นทุนการผลิตมีราคาสูง ๒.ห่างไกล/ไม่มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า ๓.เกษตรกรขาดความรู้การใช้เทคโนโลยีการเกษตร

๔.การจัดทำระบบบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์ไม่เป็นปัจจุบัน ๕.บุคลากรมีจำนวนน้อย ๖.บุคลากรขาดทักษะ ๗.การไม่ปฏิบัติตามค่านิยมที่กำหนด	๔.ประชาชนขาดความรู้ด้านกฎหมาย ๕.องค์กรชุมชนไม่เข้มแข็ง และเข้าใจบทบาทของตนเองในเรื่องการมีส่วนร่วมและการรวมกลุ่ม ๖.การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลล่าช้าและลดน้อยลง ๗.ขาดแรงงาน เพราะการนิยมส่งลูกหลานไปทำงานต่างประเทศ ๙.ประชาชนในท้องถิ่นไม่มีความชำนาญในการใช้ภาษาต่างประเทศ

โดยจากการวิเคราะห์ SWOT สามารถสรุปผลการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ในปีที่ผ่านมามีการพัฒนาท้องถิ่นในระบบก้าวหน้าในหลายๆ ด้าน คือ มีความเจริญขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่รายได้ในการจัดเก็บเองของอบต.บ้านผือ เช่น ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ไม่มีเพิ่มขึ้น ทำให้รายได้ที่ อบต. จัดเก็บเอง มีจำนวนน้อยมาก ส่วนการพัฒนาในเรื่องการบริหาร การจัดการ มีการแบ่งส่วนราชการการบริหารงานอย่างชัดเจน โดยมีการแบ่งส่วนราชการเป็น ๔ กอง คือ สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง และกองสวัสดิการสังคม โดยมีการมอบอำนาจหน้าที่และการตัดสินใจจากนายก อบต. บุคลากรของ อบต. มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๒ อัตรา (รวมพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง) โดยมีการควบคุมการทำงานทั้งระบบของ อบต. มีระบบควบคุมภายในของ อบต. แต่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควร เนื่องจากตำแหน่งงานในการปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงอย่างหนึ่ง และผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับตำแหน่งงานที่มีอยู่ในกรอบอัตรากำลัง ทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ต้องรับผิดชอบในหลาย ๆ หน้าที่ ซึ่งบางคนก็ถนัดในงานบ้าง หรือบางคนก็ไม่ทราบในงานที่ต้องปฏิบัติ ก่อให้เกิดความผิดพลาดในงานได้ง่ายขึ้น การจัดตั้งงบประมาณและการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี มีความสอดคล้องและสมดุลกัน มีระบบพื้นฐานข้อมูลของ อบต. อินเตอร์เน็ต, WIFI และระบบ LAN พร้อมทั้งมีโปรแกรมสำเร็จรูปในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นระบบ E-Plan (การวางแผนและการใช้จ่ายงบประมาณรวมทั้งการติดตามและประเมินผล) ระบบ E-LAAS (การบันทึกระบบบัญชีและงบประมาณ) ระบบ EGP (การจัดซื้อจัดจ้าง) ระบบ GFMIS ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระบบ INFO (ฐานข้อมูลกลาง) ระบบ LTAXGIS LTAX ๓๐๐๐ (โปรแกรมแผนภาษี) ระบบ SIS (ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษาท้องถิ่น) ระบบ CCIS (ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ระบบ ELE (ข้อมูลการเลือกตั้ง) ระบบ CMSS (การบันทึกข้อมูลอัตรากำลัง) และมีเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์สำหรับใช้ในการทำงานเพียงพอต่อความต้องการในการทำงาน

สถานการณ์การพัฒนาของตำบลบ้านผือ จึงมีแนวโน้มการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยสรุปเป็นด้านได้ดังต่อไปนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

มีการก่อสร้าง สำรวจ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม และสิ่งสาธารณูปโภค ภายในตำบล เช่น การก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในตำบล การสำรวจขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ ไฟฟ้าสาธารณะภายในหมู่บ้าน ก่อสร้างปรับปรุงระบบการประปาให้มีน้ำเพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค สำรวจการพัฒนาแห่งน้ำ ภายในตำบล

เพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร มีการขุดลอกแหล่งน้ำต่างๆ เพื่อประโยชน์ใช้การเกษตรได้อย่างเพียงพอ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ

มีการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เช่น ส่งเสริมการและสนับสนุนการตลาด เช่น การก่อสร้างตลาดตำบล เพื่อเป็นจุดแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตรกรรม การประมง อีกทั้งสินค้าแปรรูป มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ สนับสนุนกองทุนหมุนเวียนเพื่อส่งเสริมอาชีพแก่กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในตำบล อบรมการเลี้ยงสัตว์ และมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพทำ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคง

มีการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในตำบล ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด รวมทั้งให้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ รณรงค์ประชาสัมพันธ์การแพร่ระบาด และป้องกันโรคติดต่อให้การสนับสนุนการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า การฉีดน้ำยาพ่นหมอกควันป้องกันยุงลาย (โรคไข้เลือดออก) ให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษา เน้นการพัฒนาเด็กเพื่อเป็นรากฐานในอนาคต จัดกิจกรรมทางประเพณี เช่น งานวันลอยกระทง งานวันปีใหม่ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการจัดงานบุญประเพณีของชุมชน เช่น งานบุญมหาชาติ งานบุญกฐิน งานทอดเทียนเข้าพรรษา การจัดการแข่งขันกีฬาเป็นประจำทุกปี

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม

มีมีการบริหารจัดการและรณรงค์การกำจัดขยะ เช่น การจัดเก็บขยะ การบุกเบิก ก่อสร้างบ่อขยะ มีการรณรงค์สร้างจิตสำนึกด้านสิงแวดล้อม โดยการเชิญชวนปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนเนื่องวันสำคัญ เช่น วันพ่อ วันแม่

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของ อบต. ให้ประชาชนได้ทราบ มีการจัดอบรมให้ความรู้บุคลากรของ อบต. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่พร้อมทั้งเครื่องอำนวยความสะดวกแก่ เช่น เก้าอี้นั่งคอย มีการประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน อุดหนุนส่วนราชการในการดำเนินงาน เช่น การบริจาคโลหิต อุดหนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสารอำเภอ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการกีฬาและสาธารณะสุข

มีการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในตำบล ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด รวมทั้งให้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ รณรงค์ประชาสัมพันธ์การแพร่ระบาด และป้องกันโรคติดต่อให้การสนับสนุนการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า การฉีดน้ำยาพ่นหมอกควันป้องกันยุงลาย (โรคไข้เลือดออก) ให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษา เน้นการพัฒนาเด็กเพื่อเป็นรากฐานในอนาคต จัดกิจกรรมทางประเพณี เช่น งานวันลอยกระทง งานวันปีใหม่ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการจัดงานบุญประเพณีของชุมชน เช่น งานบุญมหาชาติ งานบุญกฐิน งานทอดเทียนเข้าพรรษา การจัดการแข่งขันกีฬาเป็นประจำทุกปี

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม มีการดำเนินการตามภารกิจการถ่ายโอนงานกิจการจัดการศึกษา การส่งเสริมอัตราการป้องกันเฝ้าระวังรักษาบำบัดผู้เสี่ยงติดยาเสพติด และรักษาชุมชนให้เข้มแข็ง ส่งเสริมระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้สามารถลดปัญหาความรุนแรงจาก อุบัติเหตุ อุบัติภัย อาชญากรรมและสาธารณภัยต่าง ๆ ส่งเสริมสร้างโอกาสการเข้ากับบริการสาธารณสุขตามนโยบายประกันสุขภาพ

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี พ.ศ.๒๕๕๙		ปี พ.ศ.๒๕๖๐		ปี พ.ศ.๒๕๖๑		รวม	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๑.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑๑	๖,๕๓๐,๐๐๐	๑๑	๖,๘๙๐,๐๐๐		๖,๘๙๐,๐๐๐	๓๓	๒๒,๒๕๐,๐๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ	๕	๒,๓๘๐,๐๐๐	๕	๒,๒๗๐,๐๐๐			๑๕	๖,๙๘๐,๐๐๐
๓. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	๑๙	๓,๐๐๓,๕๐๐	๑๙	๓,๓๖๓,๕๐๐			๕๙	๙,๗๒๐,๕๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม	๔	๑,๑๗๐,๐๐๐	๓	๑,๑๒๐,๐๐๐			๑๑	๓,๐๖๐,๐๐๐
๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๕	๑,๖๙๙,๐๐๐	๕	๑,๗๗๙,๐๐๐			๑๕	๑๘,๑๘๘,๐๐๐
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการกีฬาและสาธารณะสุข	๘	๑,๕๔๐,๗๐๐	๘	๑,๕๔๐,๗๐๐			๒๔	๔,๖๙๗,๑๐๐
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม								
รวม	๕๒	๑๖,๓๒๓,๒๐๐	๕๑	๑๖,๙๖๓,๒๐๐			๑๕๗	๖๔,๘๙๕,๖๐๐

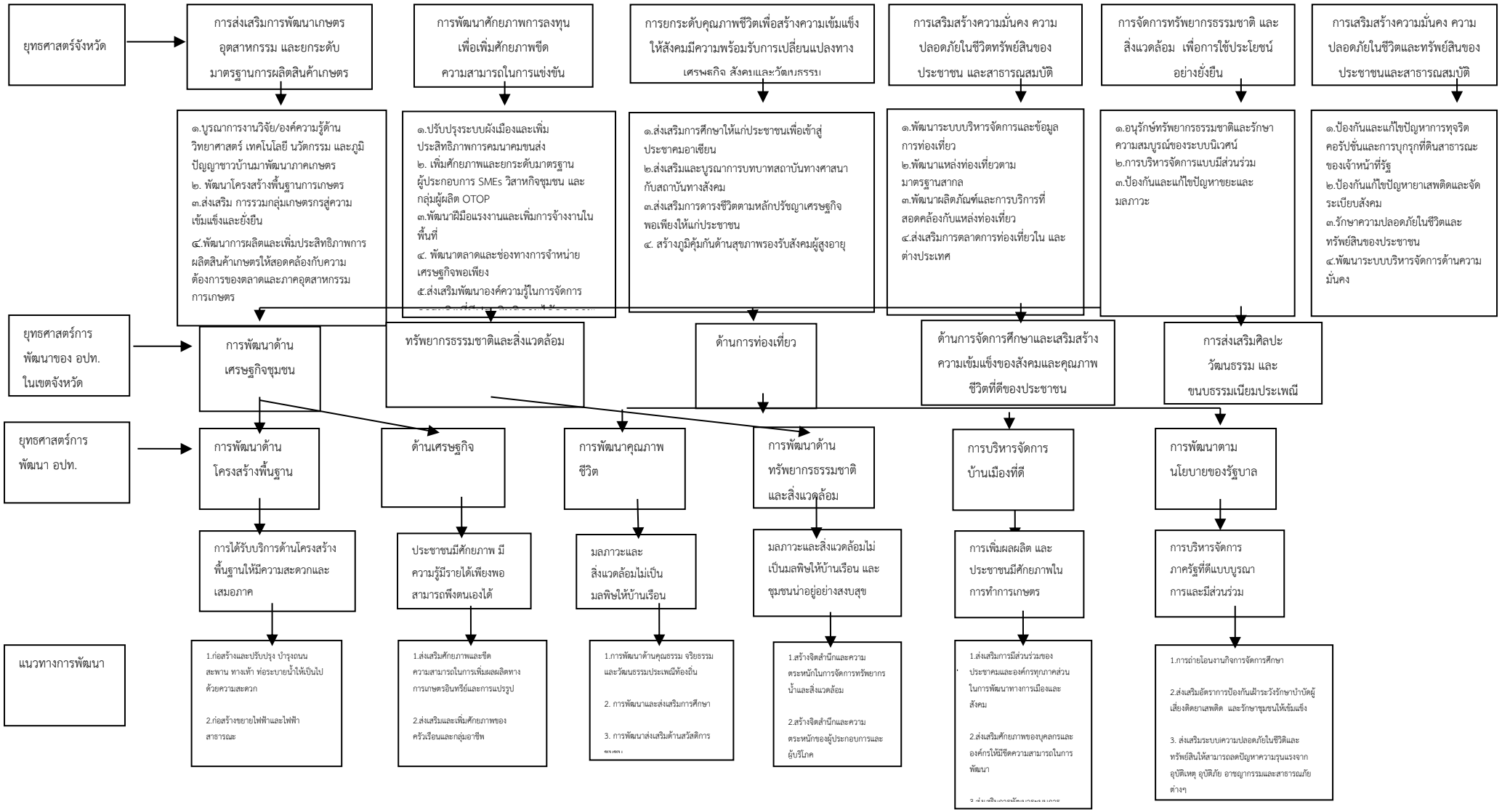
๒.๓ การประเมินประสิทธิภาพของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ได้จัดตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ มีพื้นที่รับผิดชอบ ๖ หมู่บ้าน ความต้องการของประชาชนในพื้นที่มีหลายรูปแบบ ทั้งความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภค ด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุข โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานจะเป็นความต้องการอันดับต้น ๆ

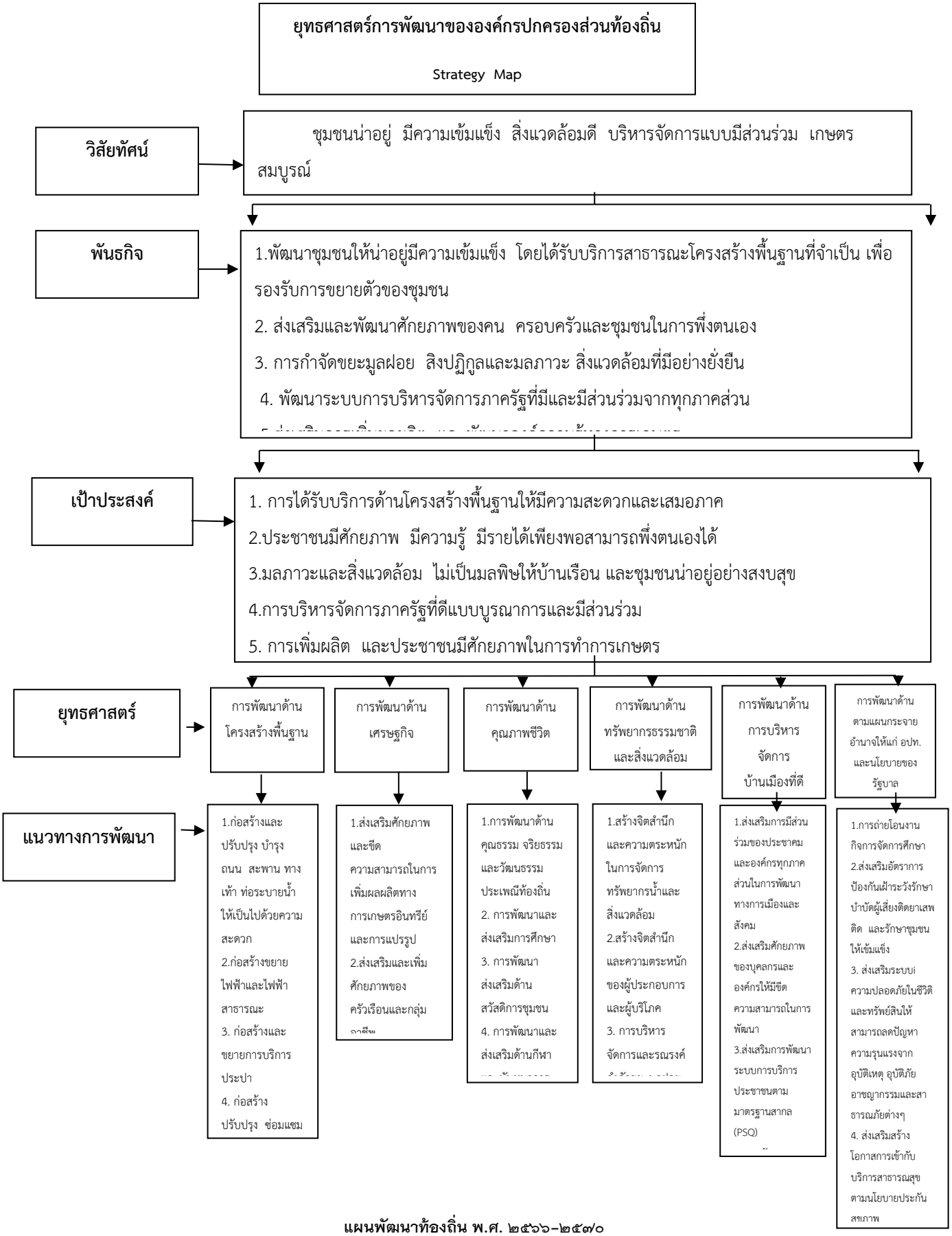
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ก็ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาและจัดทำโครงการพัฒนาต่าง ๆ ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งในปัจจุบันในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ ได้รับการพัฒนาไปมากโดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีระบบประปาหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน มีระบบไฟฟ้าทุกครัวเรือน ตลอดจนสนับสนุน ส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษา โดยเฉพาะส่งเสริมการเรียนในท้องถิ่นของเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การกีฬาแก่เยาวชน ด้านการสาธารณสุข ดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และมีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งถือได้ว่าการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือที่ผ่านมาประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับและสามารถแก้ไขปัญหาตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี โดยนโยบายหลักในปัจจุบันคณะผู้บริหารจะเน้นในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน เพราะต้องการยกระดับให้ประชาชนในตำบลมีความเป็นอยู่ มีชีวิตที่ดีขึ้น ภายใต้การดำเนินชีวิตในวิถีที่พอเพียง

แบบ ยท.

๓.๓ ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์

ผ.๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

อบต.บ้านผือ บ้านผือ จ.อุดรธานี

ยุทธศาสตร์	๒๕๖๖		๒๕๖๗		๒๕๖๘		๒๕๖๙		๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
งานก่อสร้าง	๗๓	๖๔,๓๙๒,๗๐๑.๐๐	๑๐๔	๘๙,๔๙๙,๔๐๐.๐๐	๑๑๐	๑๐๘,๘๒๙,๗๐๐.๐๐	๑๐๓	๙๖,๓๑๒,๔๐๐.๐๐	๗๒	๙๕,๔๔๐,๔๐๐.๐๐	๔๖๒	๔๕๔,๔๗๔,๖๐๑.๐๐
งานไฟฟ้าและประปา	๙	๑,๓๒๐,๐๐๐.๐๐	๘	๑,๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๖	๑,๐๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๑,๙๕๐,๐๐๐.๐๐	๙	๑,๕๕๐,๐๐๐.๐๐	๔๒	๗,๑๒๐,๐๐๐.๐๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ												
งบกลาง	๖	๘,๑๗๐,๐๐๐.๐๐	๖	๘,๑๗๐,๐๐๐.๐๐	๖	๙,๙๗๐,๐๐๐.๐๐	๖	๑๐,๑๗๐,๐๐๐.๐๐	๖	๑๑,๑๗๐,๐๐๐.๐๐	๓๐	๔๗,๖๕๐,๐๐๐.๐๐
งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๐	๐.๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๔	๔๐๐,๐๐๐.๐๐
งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน	๘	๓๗๖,๐๐๐.๐๐	๘	๓๗๖,๐๐๐.๐๐	๙	๗๗๖,๐๐๐.๐๐	๘	๓๗๖,๐๐๐.๐๐	๘	๓๗๖,๐๐๐.๐๐	๔๑	๒,๒๘๐,๐๐๐.๐๐
งานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์	๑	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๓	๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๓	๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๙	๑,๑๐๐,๐๐๐.๐๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการรักษาความมั่นคง												
งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๓	๑๒๐,๐๐๐.๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐.๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐.๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐.๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๕	๖๐๐,๐๐๐.๐๐
งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน	๒	๑๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๑๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๑๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๑๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๓๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๘๘๐,๐๐๐.๐๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
งานก่อสร้าง	๐	๐.๐๐	๑	๕๕๐,๐๐๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒	๑๐,๕๕๐,๐๐๐.๐๐
งานสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	๒	๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๔๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการเมือง และการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี												
งานบริหารงานคลัง	๑	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑	๑๐,๐๐๐.๐๐	๕	๕๐,๐๐๐.๐๐
งานบริหารทั่วไป	๓	๕๕,๐๐๐.๐๐	๓	๕๕,๐๐๐.๐๐	๔	๒๕๕,๐๐๐.๐๐	๔	๒๕๕,๐๐๐.๐๐	๔	๒๕๕,๐๐๐.๐๐	๑๘	๘๗๕,๐๐๐.๐๐
งานวางแผนสถิติและวิชาการ	๑	๒๐,๐๐๐.๐๐	๑	๒๐,๐๐๐.๐๐	๑	๒๐,๐๐๐.๐๐	๑	๒๐,๐๐๐.๐๐	๑	๒๐,๐๐๐.๐๐	๕	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการกีฬาและสาธารณสุข												
งานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๑	๕๐,๐๐๐.๐๐	๑	๕๐,๐๐๐.๐๐	๑	๕๐,๐๐๐.๐๐	๓	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
งานกีฬาและนันทนาการ	๕	๑,๐๔๐,๐๐๐.๐๐	๕	๑,๐๔๐,๐๐๐.๐๐	๖	๑,๐๗๐,๐๐๐.๐๐	๖	๑,๐๗๐,๐๐๐.๐๐	๖	๑,๐๗๐,๐๐๐.๐๐	๒๘	๕,๒๙๐,๐๐๐.๐๐
งานบริการสาธารณสุขและงานสาธารณสุขอื่นๆ	๔	๒๕๖,๐๐๐.๐๐	๕	๒๖๖,๐๐๐.๐๐	๕	๒๖๖,๐๐๐.๐๐	๕	๒๖๖,๐๐๐.๐๐	๕	๒๖๖,๐๐๐.๐๐	๒๔	๑,๓๒๐,๐๐๐.๐๐
งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับเคหะและชุมชน	๑	๒๐,๐๐๐.๐๐	๑	๓๐,๐๐๐.๐๐	๑	๓๐,๐๐๐.๐๐	๑	๓๐,๐๐๐.๐๐	๑	๓๐,๐๐๐.๐๐	๕	๑๔๐,๐๐๐.๐๐
งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณสุข	๑	๔,๘๐๐.๐๐	๑	๔,๘๐๐.๐๐	๑	๔,๘๐๐.๐๐	๑	๔,๘๐๐.๐๐	๑	๔,๘๐๐.๐๐	๕	๒๔,๐๐๐.๐๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม												
งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา	๖	๑,๒๔๐,๐๐๐.๐๐	๖	๑,๒๔๐,๐๐๐.๐๐	๗	๑,๖๔๐,๐๐๐.๐๐	๗	๑,๖๔๐,๐๐๐.๐๐	๖	๑,๖๓๐,๐๐๐.๐๐	๓๒	๗,๓๙๐,๐๐๐.๐๐
งานระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา	๒	๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๔๐,๐๐๐.๐๐	๒	๕๐,๐๐๐.๐๐	๒	๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๒๒๐,๐๐๐.๐๐
งานศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่น	๘	๔๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๔๖๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๔๖๐,๐๐๐.๐๐	๑๒	๖๔๐,๐๐๐.๐๐	๑๒	๖๔๐,๐๐๐.๐๐	๕๒	๒,๖๒๐,๐๐๐.๐๐
รวม	๑๓๖	๗๗,๗๖๔,๕๐๑.๐๐	๑๗๑	๑๐๓,๕๑๑,๒๐๐.๐๐	๑๗๙	๑๒๔,๙๗๑,๕๐๐.๐๐	๑๗๙	๑๑๓,๖๔๔,๒๐๐.๐๐	๑๔๗	๑๒๓,๕๔๒,๒๐๐.๐๐	๘๑๒	๕๔๓,๔๓๓,๖๐๑.๐๐

ผ.01												
บัญชีสรุปโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566 - 2570												
อบต.บ้านผือ บ้านผือ จ.อุดรธานี												
ยุทธศาสตร์	2566		2567		2568		2569		2570		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
งานก่อสร้าง	73	64,392,701.00	103	89,399,400.00	97	94,803,900.00	60	70,149,000.00	47	74,017,800.00	380	392,762,801.00
งานไฟฟ้าและประปา	9	1,320,000.00	8	1,250,000.00	6	1,050,000.00	7	1,450,000.00	6	1,050,000.00	36	6,120,000.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ												
งบกลาง	6	8,170,000.00	6	8,170,000.00	6	9,970,000.00	6	10,170,000.00	6	11,170,000.00	30	47,650,000.00
งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	0	0.00	1	100,000.00	1	100,000.00	1	100,000.00	1	100,000.00	4	400,000.00
งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน	8	376,000.00	8	376,000.00	8	376,000.00	8	376,000.00	8	376,000.00	40	1,880,000.00
งานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์	1	100,000.00	1	100,000.00	1	100,000.00	1	100,000.00	1	100,000.00	5	500,000.00

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการรักษาความมั่นคง												
งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3	120,000.00	3	120,000.00	3	120,000.00	3	120,000.00	3	120,000.00	15	600,000.00
งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน	2	140,000.00	2	140,000.00	2	140,000.00	2	140,000.00	2	320,000.00	10	880,000.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
งานก่อสร้าง	0	0.00	1	550,000.00	0	0.00	0	0.00	1	10,000,000.00	2	10,550,000.00
งานสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	2	40,000.00	2	40,000.00	2	40,000.00	2	40,000.00	2	40,000.00	10	200,000.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการเมือง และการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี												
งานบริหารงานคลัง	1	10,000.00	1	10,000.00	1	10,000.00	1	10,000.00	1	10,000.00	5	50,000.00
งานบริหารทั่วไป	3	55,000.00	3	55,000.00	4	255,000.00	4	255,000.00	4	255,000.00	18	875,000.00
งานวางแผนสถิติและวิชาการ	1	20,000.00	1	20,000.00	1	20,000.00	1	20,000.00	1	20,000.00	5	100,000.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการกีฬาและสาธารณสุข												
งานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	0	0.00	0	0.00	1	50,000.00	1	50,000.00	1	50,000.00	3	150,000.00

งานกีฬาและนันทนาการ	5	1,040,000.00	5	1,040,000.00	6	1,070,000.00	6	1,070,000.00	6	1,070,000.00	28	5,290,000.00
งานบริการสาธารณสุขและงานสาธารณสุขอื่นๆ	4	256,000.00	4	256,000.00	4	256,000.00	4	256,000.00	4	256,000.00	20	1,280,000.00
งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับเคหะและชุมชน	1	20,000.00	1	30,000.00	1	30,000.00	1	30,000.00	1	30,000.00	5	140,000.00
งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณสุข	1	4,800.00	1	4,800.00	1	4,800.00	1	4,800.00	1	4,800.00	5	24,000.00
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม												
งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา	2	1,200,000.00	2	1,200,000.00	3	1,600,000.00	3	1,600,000.00	3	1,600,000.00	13	7,200,000.00
งานระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา	2	40,000.00	2	40,000.00	2	40,000.00	2	40,000.00	2	40,000.00	10	200,000.00
งานศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่น	8	420,000.00	10	460,000.00	10	460,000.00	10	460,000.00	10	460,000.00	48	2,260,000.00
รวม	132	77,724,501.00	165	103,361,200.00	160	110,495,700.00	124	86,440,800.00	111	101,089,600.00	692	479,111,801.00

ผ.๐๑/๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

อบต.บ้านผือ บ้านผือ จ.อุดรธานี

ชุมชน	๒๕๖๖		๒๕๖๗		๒๕๖๘		๒๕๖๙		๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
บ้านดง หมู่ที่ ๗	๘	๕,๓๔๐,๗๐๐.๐๐	๑๒	๘,๐๐๘,๐๐๐.๐๐	๑๕	๗,๒๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๕,๗๔๐,๐๐๐.๐๐	๕	๓,๖๗๐,๐๐๐.๐๐	๕๐	๒๙,๙๗๘,๗๐๐.๐๐
บ้านดงสำราญ หมู่ที่ ๑๓	๔	๗๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๕,๖๒๐,๐๐๐.๐๐	๗	๘,๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๕	๔,๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๘	๑๔,๕๙๐,๘๐๐.๐๐	๓๔	๓๓,๕๘๐,๘๐๐.๐๐
บ้านโนนวารี หมู่ที่ ๙	๗	๑,๒๑๐,๘๐๐.๐๐	๑๐	๒,๑๘๓,๘๐๐.๐๐	๗	๒,๗๒๒,๐๐๐.๐๐	๕	๗๐๐,๐๐๐.๐๐	๕	๕,๙๐๒,๐๐๐.๐๐	๓๔	๑๒,๗๑๘,๖๐๐.๐๐
บ้านภูดิน หมู่ที่ ๕	๘	๑,๑๔๘,๓๐๐.๐๐	๑๗	๔,๙๔๓,๑๐๐.๐๐	๖	๑,๒๐๓,๑๐๐.๐๐	๙	๑,๕๓๑,๐๐๐.๐๐	๕	๗๔๐,๐๐๐.๐๐	๔๕	๙,๕๖๕,๕๐๐.๐๐
บ้านภูทอง หมู่ที่ ๑๑	๔	๗๔๐,๐๐๐.๐๐	๑๒	๒,๖๐๘,๐๐๐.๐๐	๙	๖,๕๕๕,๐๐๐.๐๐	๗	๒,๓๒๕,๐๐๐.๐๐	๖	๕,๙๗๐,๐๐๐.๐๐	๓๘	๑๘,๑๙๘,๐๐๐.๐๐
บ้านแวง หมู่ที่ ๖	๑๓	๒,๐๙๐,๘๐๑.๐๐	๑๓	๒,๔๖๖,๑๐๐.๐๐	๑๗	๔,๒๓๕,๕๐๐.๐๐	๙	๔,๐๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๖,๕๐๖,๐๐๐.๐๐	๖๒	๑๙,๓๑๘,๔๐๑.๐๐
รวม	๔๔	๑๑,๒๕๐,๖๐๑.๐๐	๗๔	๒๕,๘๒๙,๐๐๐.๐๐	๖๑	๓๐,๑๘๕,๖๐๐.๐๐	๔๕	๑๘,๗๑๖,๐๐๐.๐๐	๓๙	๓๗,๓๗๘,๘๐๐.๐๐	๒๖๓	๑๒๓,๓๖๐,๐๐๑.๐๐